

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๗
ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Meeting of the Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๗ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ ศูนย์การประชุม CIGC นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๔ คน

โดยแบ่งเป็น

- (๑) สมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๙๕ คน จากรัฐสภา ๗๓ ประเทศ
- (๒) สมาชิกสมทบ จาก ๕ องค์กร
- (๓) ผู้เข้าร่วมประชุมแทนสมาชิกสมาคมฯ ๑๒ คน
- (๔) ผู้เข้าร่วมประชุมอื่นอีก ๑๒ คน

ในการประชุมครั้งนี้มี นาย Marc BOSCH ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๔ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นางสาวทิพย์ เชาวลิขิตถวิล - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายอนุวัต ตันตวิวงศ์ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๓. นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์ - ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นางสาวนිරนนท์ สังข์โต - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๗ มีระยะเวลา ๔ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันจันทร์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

- เปิดการประชุม
- พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ การสืบค้นบันทึกการประชุมของคณะกรรมการโดยประชาชนทั่วไป – กรณีศึกษาจากประเทศเอสโตเนีย ” (Public access to records of committee meetings – a case study from Estonia) โดย นางสาว Maria ALAJÕE เลขาธิการรัฐสภาเอสโตเนีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ เปิดรัฐสภา : ระบบการสนับสนุนด้านนิติบัญญัติที่ออกแบบเพื่อยกระดับการสื่อสารกับประชาชน และเพื่อให้การระบุความต้องการด้านนิติบัญญัติเป็นไปโดยสะดวกขึ้น ” (Open National Assembly : A legislative support system designed to enhance communication with citizens, and to facilitate the identification of legislative needs) โดย นาย Heong-Joon PARK เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ การสร้างสมดุลของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในรัฐสภาและสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญ : ประสพการณ์จากประเทศซิมบับเว ” (Balancing freedom of speech in Parliament and the right of every person to protection under the Constitution) โดย นาย Austin ZVOMA เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ การประกาศกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ของรัฐสภาที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ – ประสพการณ์จากประเทศแอฟริกาใต้ ” (Declaring Parliamentary rules unconstitutional – the South - African experience) โดย นาย Eric PHINDELA เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอฟริกาใต้
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “ ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ : การถ่วงดุลอำนาจ ” (The legislature and the Judiciary : a balance of power) ดำเนินการอภิปรายโดย นาง Doris Katai KATEBE MWINGA เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย และนาย Liam LAURENCE SMYTH ผู้ดูแลด้านการเก็บรักษารายงานการประชุมสภา สภาสამัญสุหราชอาณาจักร

เหตุผล : วัตถุประสงค์ของการอภิปรายนี้เพื่อที่รัฐสภาจะได้พิจารณาประเด็นการแบ่งแยกอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจอิสระในการกำหนดกระบวนการและอำนาจต่าง ๆ ของฝ่ายตนเอง

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสมาคมเลขาธิการ-รัฐสภา

วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “การประสานงานความช่วยเหลือและการสนับสนุนให้แก่รัฐสภา” (Co - ordination of assistance and support to Parliaments) ดำเนินการอภิปรายโดย Dr. Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี โดยมีการนำเสนอ ดังนี้

เกริ่นนำ : Dr. Ulrich SCHÖLER

การนำเสนอ : การได้รับความช่วยเหลือจากนานาชาติในประเทศในปัจจุบัน

(รอยื่นยื่น) (From a recent recipient of international assistance)

การนำเสนอ : ข้อมูลล่าสุดในเรื่องของหลักการร่วมกันในการพัฒนาด้านรัฐสภา (An update on the Common Principles on Parliamentary Development) โดย นาย Martin CHUNGONG เลขาธิการสหภาพรัฐสภา

การนำเสนอ : จุดขายของการวางแผนจัดวางฐานการทำงานของ AGORA

(A showcase of the mapping function of the AGORA platform) โดย นางสาว Julia KEUTGEN จากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

(UNDP)

เมื่อเกริ่นนำเสร็จแล้วจะตามด้วยกลุ่มอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ ใช้เวลาประมาณ ๙๐ นาที ให้แต่ละกลุ่มเลือกและแต่งตั้งผู้รายงาน ผู้รายงานจะทำการรายงานกลับไปยังที่ประชุมใหญ่ในช่วงบ่าย

เหตุผล : วัตถุประสงค์ของการอภิปรายในเรื่องนี้มีขึ้นเพื่อให้สมาคมฯ พยายามจัดวางสถานะร่วมกันในเรื่องของความโปร่งใสตรวจสอบได้ ความยั่งยืนของการทำหน้าที่ และการสื่อสารเพื่อให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนแก่รัฐสภาประเทศต่างๆ ด้วยความเห็นเพื่อระบุความต้องการและดำเนินการได้ตรงกับความต้องการของประเทศผู้รับความช่วยเหลือ รวมถึงการรับประกันว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดประสิทธิผลด้วย การอภิปรายจะเน้นที่ความเกี่ยวข้องกับร่างของ IPU เรื่องหลักการร่วมกันสำหรับการพัฒนาด้านรัฐสภา

หัวข้อสำหรับกลุ่มการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ

- ๑) AGORA : บทเรียนที่ได้รับ การรับรองว่าเกิดความโปร่งใสตรวจสอบได้ และประเด็นเรื่องการรักษาความลับ (นางสาว Julia KEUTGEN จาก UNDP เข้าร่วมการอภิปราย)
- ๒) การนำ “หลักการร่วมกันสำหรับการพัฒนารัฐสภา” ไปปฏิบัติให้เกิดผล (Norah BABIC จากสหภาพรัฐสภาเข้าร่วมการอภิปราย)
- ๓) ความต้องการของประเทศผู้รับความช่วยเหลือ
- ๔) ความต้องการของประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือ

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอโดยผู้รายงานและการอภิปรายทั่วไปในหัวข้อเรื่องขั้นตอนต่อไปในการประสานงานและการให้ความช่วยเหลือและให้ความสนับสนุนแก่รัฐสภาประเทศต่างๆ
- การเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การจัดตั้งสภาแห่งใหม่ – ประสบการณ์จากประเทศเคนยา” (Establishing a New House of Parliament – the Kenyan Experience) โดย นาย Jeremiah M. NYEGENYE เลขาธิการวุฒิสภาเคนยา
- การเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การบริหารจัดการรัฐสภาที่ใช้ภาษาหลายภาษา : ตัวอย่างของสมาพันธ์รัฐสวิส” (The management of a multilingual Parliament : the Swiss example) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐสมาพันธ์รัฐสวิส
- การเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ศัพท์บัญญัติด้านรัฐสภา : การสร้างฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส” (Parliamentary Terminology : Creating a Terminological and Textual Database at the Portuguese Parliament) โดย นาย José Manuel ARAUJO รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งรองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

วันพุธ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การตอบสนองของสื่อต่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ของรัฐสภา” (The reaction of the media to parliamentary transparency) โดย Dr. Athanassios PAPAIOANNOU เลขาธิการรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “ทำไมจึงต้องมีช่องโทรทัศน์รัฐสภา” (Why have a parliamentary television channel?) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก

เหตุผล : เหตุผลและความจำเป็นสองประการคือผลประโยชน์ของสาธารณชนในงานของรัฐสภาและการสร้างให้เกิดความโปร่งใสตรวจสอบได้ ได้ผลักดันให้รัฐสภาประเทศต่างๆ ต้องสร้างช่องโทรทัศน์รัฐสภาขึ้น ด้วยวัตถุประสงค์อะไรที่ช่องทางการเผยแพร่ประเภทนี้จะสมบูรณ์ (เช่น การให้ข้อมูล การสื่อสารให้ทราบงานของรัฐสภา) และช่องโทรทัศน์นี้ควรเป็นอิสระหรือต้องอยู่ภายใต้สังกัดรัฐสภา

เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหารของสมาคมฯ (แทนตำแหน่งที่ว่าง)

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การวางแผนการเชิงยุทธศาสตร์และการวางแผนประจำปีในรัฐสภา – สิ่งท้าทายและผลลัพธ์ที่ได้ในรัฐสภามอนเตเนโกร” (Strategic and annual planning in parliaments – challenges and outcomes in the Parliament of Montenegro) โดย นางสาว Nataša KOMNENIĆ รองเลขาธิการรัฐสภามอนเตเนโกร
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สภาอภิปรายที่สองของสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย : ๒๐ ปีต่อมา” (A Second Debating chamber of the Australian House of Representatives : 20 Years on) โดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- การเลือกตั้งกรรมการบริหารของสมาคมฯ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (กรุงฮานอย เดือนมีนาคม ๒๕๕๘)
- การนำเสนอการจัดการประชุม ณ กรุงฮานอย
- การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภา (IPU) ในปัจจุบัน
- ถาม - ตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการบริหารและการเงิน

เวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

- ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Marc BOSCH ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการ-สามัญแคนาดา ประธานการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๒๑ คน คือ

๑. นาย Pedro AGOSTHINO DE NERI - เลขาธิการรัฐสภาแองโกลา (แทน นาย Eduard DE JESUS BENY)
๒. นาง Calressa SURTEES - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย
๓. นาย Heong - Joon PARK - เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (แทน นาย Ji Sung-Bae)
๔. นาย Thomas J. WICKHAM - สำนักงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐอเมริกา (แทน นาย John V. SULLIVAN)
๕. นาย Timo TUOVINEN - รองเลขาธิการรัฐสภาฟินแลนด์ (แทน นาย Jamo VUORINEN)
๖. ดร. Jean Rony GILOT - เลขาธิการวุฒิสภาเฮติ (แทน นาย Jean Ariel JOSEPH)
๗. นาย Pushpender Kumar GROVER - เลขาธิการโลกสภาอินเดีย

๘. นาย Ali AFRASHTEH - เลขานุการรัฐสภาอิสลามแห่งสาธารณรัฐอิสลาม-อิหร่าน
๙. นาย Shunsuke KISHIMOTO - รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น (แทน นาย Shinji MUKO - ONO ซึ่งได้รับตำแหน่งเป็นเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร)
๑๐. นาย Riduan RAHMAT - เลขานุการวุฒิสภามาเลเซีย
๑๑. นาย Sergey MARTYNOV - เลขานุการสภาที่ปรึกษาแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย
๑๒. นาย Ali Gragandi NAIEM - เลขานุการสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐชูดาน (แทน นาย Hassan Musa SHAIKH EL SAFI)
๑๓. นายจเร พันธุ์เปรื่อง - เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรของไทย (แทน นายสุวิจักขณ์ นาควิชะชัย)
๑๔. นาย PHUC Nguyen Hanh - เลขานุการรัฐสภาเวียดนาม (แทน นาย DAN Tran Dinh)
๑๕. นาย Renovat NIYONZIMA - เลขานุการรัฐสภาบรุนดี
๑๖. นาย N'drin Lazare Ahouanzi LATTE - เลขานุการรัฐสภาไอวอรีโคสต์
๑๗. นาย Bienvenido EKUA ESONO ABE - เลขานุการรัฐสภาสาธารณรัฐไอควาทอเรียลกินี
๑๘. นาย Carlos GUTIÉRREZ VICÉN - เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรสเปน
๑๙. นาย Basil EDHERE - รองเลขานุการรัฐสภาไนจีเรีย
๒๐. นาย Mohammad RIAZ - เลขานุการรัฐสภาปากีสถาน (แทน นาย Karamat Hussain NIAZI)
๒๑. นางสาว Ruth Lucia DE WINDT - เลขานุการรัฐสภาสุรินาเม (แทน นาง Marcia BURLISON)

สมาชิกสมทบ

- นาง Maria SANWIDI WARE - เลขานุการสหภาพเศรษฐกิจและการเงินแห่งแอฟริกา-ตะวันตก (WAEMU) (แทน นาย Boubacar IDI GADO)

สาระสำคัญของผลการประชุม

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debates)

๑) การอภิปรายทั่วไปเรื่อง “ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ : การถ่วงดุลอำนาจ” (The Legislature and the Judiciary : a balance of power)

นาง Doris Katai KATEBE MWINGA เลขานุการรัฐสภาแซมเบีย ได้ดำเนินการอภิปรายและเสนอประสบการณ์ของประเทศแซมเบียในหัวข้อนี้โดยชี้ให้เห็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัติ ดังนี้

ฝ่ายตุลาการ

รัฐธรรมนูญของแซมเบีย มาตรา ๙ ให้อำนาจตุลาการของสาธารณรัฐแซมเบียเป็นของฝ่ายตุลาการหรือศาล ฝ่ายตุลาการประกอบด้วยศาลฎีกาหรือศาลสูงสุดของแซมเบีย ศาลสูง ศาลแรงงานสัมพันธ์ ศาลชั้นต้น ศาลท้องถิ่น และศาลอื่น ๆ ศาลฎีกาเป็นศาลสูงสุด และเป็นศาลสุดท้ายที่จะอุทธรณ์ได้ หากเป็นคดีที่ไม่เกี่ยวกับการร้องเรียนการเลือกตั้งประธานาธิบดีแล้ว ศาลฎีกาไม่มีอำนาจพิจารณาคดีมาแต่แรก ส่วนศาลสูงมีอำนาจพิจารณาคดีทุกเรื่อง รวมถึงเรื่องที่เป็นคดีอาญาและคดีแพ่ง ศาลแรงงานสัมพันธ์พิจารณาคดีเกี่ยวกับคดีที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทุกเรื่อง ซึ่งตามรัฐธรรมนูญของแซมเบียกำหนดให้ฝ่ายตุลาการมีความเป็นอิสระและเป็นกลาง และอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญและกฎหมายเท่านั้น

ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาตามคำแนะนำของคณะกรรมการศาล ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันมีผู้พิพากษาศาลสูง จำนวน ๕๐ คน และผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวน ๑๑ คนรวมผู้พิพากษาหัวหน้าศาลด้วย ผู้พิพากษาจะถูกให้ออกจากตำแหน่งเมื่อไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ ไร้ความสามารถ หรือมีความผิดฐานประพฤติมิชอบ ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวนี้ จะต้องแต่งตั้งองค์คณะเพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวหาที่มีต่อผู้พิพากษานั้น และให้คำแนะนำต่อประธานาธิบดีว่าควรให้ผู้พิพากษานั้นออกจากตำแหน่งหรือไม่ต่อไป บทบาทหน้าที่อื่น ๆ ของฝ่ายตุลาการที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ ได้แก่ การตีความกฎหมาย ตัดสินข้อพิพาททั้งทางแพ่งและทางอาญา พิจารณากำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางอาญา ตรวจสอบการดำเนินการของฝ่ายบริหารและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ โดยให้หลักประกันว่าความยุติธรรมจะอยู่ภายใต้หลักนิติธรรม

ฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแซมเบียบัญญัติให้อำนาจนิติบัญญัติเป็นของรัฐสภา รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๑๕๐ คน มาจากเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี ประธานาธิบดีแต่งตั้งรองประธานาธิบดี คณะรัฐมนตรี และรัฐมนตรีช่วยโดยแต่งตั้งจากสมาชิกรัฐสภา รัฐสภาแซมเบียใช้ระบบสภาเดียว มีหน้าที่หลัก คือออกกฎหมายตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ หรือฝ่ายบริหาร และให้ความเห็นชอบกับมาตรการการใช้จ่ายและการจัดเก็บภาษีของรัฐ

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและศาล

ทั้งอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจตุลาการต้องมีความเชื่อมโยงใกล้เคียงกัน เช่น ผู้พิพากษาจะได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีตามคำแนะนำของคณะกรรมการศาลภายใต้การให้สัตยาบันโดยรัฐสภา ระบบการแต่งตั้งดังกล่าวนี้ ให้ความมั่นใจถึงความโปร่งใสตามที่ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้ได้รับการเสนอชื่อโดยการสอบถามความสามารถของผู้ได้รับการเสนอชื่อ กระบวนการดังกล่าวยังลดอิทธิพลทางการเมืองในการแต่งตั้งผู้พิพากษาได้อีกด้วย ส่วนในการดำเนินการตามหน้าที่นั้น ศาลฎีกาของแซมเบียได้ถ่วงดุลการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ตัวอย่างที่ปรากฏให้เห็นชัด คือ การตัดสินในคดีระหว่าง Christine Mulundika กับพวกอีก ๗ คน กับประชาชน โดยศาลฎีกาได้กำหนดประเด็นการพิจารณาว่าบทบัญญัติบางข้อของรัฐบัญญัติที่ออกโดยรัฐสภา รัฐบัญญัติว่าด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตรงตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ เมื่อเห็นว่ากฎหมายดังกล่าวไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นโมฆะมาแต่แรก ดังนั้น ศาลฎีกาจึงมีคำสั่งให้ มาตรา ๔ และ ๕ ของรัฐบัญญัติว่าด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน มีผลเป็นโมฆะไม่สามารถใช้บังคับได้ เนื่องจากขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐ และ ๒๑ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี โดยหน้าที่แล้วทั้งฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัติต่างก็มีความร่วมมือระหว่างกัน ในฐานะเป็นส่วนส่วนกัน ความสัมพันธ์ของฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายตุลาการมีต้องอาศัยการบีบบังคับกัน แต่อยู่บนความเชื่อมั่นระหว่างกันตามหลักการการตรวจสอบและการถ่วงดุลอำนาจ ซึ่งหากมีการขัดแย้งโดยส่วนใหญ่มัก

เกี่ยวข้องกับเรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางรัฐสภา เช่น เสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำในสภา ซึ่งไม่สามารถฟ้องผู้พูดต่อศาลได้ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่สามารถใช้กระบวนการของศาลมาหยุดกระบวนการภายในของรัฐสภาได้ หากศาลพยายามที่จะเข้ามาแทรกแซงเอกสิทธิ์ทางรัฐสภานี้ก็จะเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามหากมองอีกด้านหนึ่งของเหรียญ ก็มีแนวธรรมเนียมปฏิบัติที่ว่าสมาชิกรัฐสภาจะไม่วิพากษ์วิจารณ์คำตัดสินใด ๆ ของศาลเช่นกัน

นาง Jane L. KIBIRIGE เลขาธิการรัฐสภาของสาธารณรัฐยูกันดา อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสาธารณรัฐยูกันดา ดังนี้

ระบบการปกครองของสาธารณรัฐยูกันดาแบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ซึ่งในการอภิปรายต่อจากนี้จะได้นำเน้นถึงการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการจากประสบการณ์ของยูกันดา

ฝ่ายนิติบัญญัติ

รัฐสภายูกันดาทำหน้าที่ควบคุมฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๕ ของยูกันดาได้สถาปนารัฐสภาขึ้นและให้อำนาจหน้าที่ของรัฐสภาไว้ภายใต้บทบัญญัติข้อที่ ๖ ของรัฐธรรมนูญ โดยมีประธานรัฐสภาเป็นหัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งดำรงตำแหน่งสูงสุดของประเทศในลำดับที่ ๓ รองจากประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี รัฐสภาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ออกกฎหมายพร้อมกับความไว้วางใจในการออกกฎหมาย รวมถึงมีอำนาจในการทบทวนและควบคุมฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ ยังสามารถเปลี่ยนแปลง จำกัด หรือขยายอำนาจของศาลได้โดยกฎหมาย ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติ อย่างไรก็ตาม รัฐสภาต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับโดยยึดหลักอำนาจอธิปไตยเป็นลำดับแรก

ฝ่ายตุลาการ

ตามบทที่ ๘ ของรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐยูกันดา ได้บัญญัติให้ฝ่ายตุลาการเป็นหน่วยงานทางกฎหมายที่มีอิสระที่ประกอบด้วยศาลยุติธรรมสูงสุด โดยมีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลสูงสุด (Chief Justice) เป็นหัวหน้า ซึ่งดำรงตำแหน่งสูงสุดของประเทศในลำดับที่ ๔ รองจากประธานรัฐสภา ฝ่ายตุลาการได้รับมอบหมายให้บริหารงานด้านตุลาการรวมทั้งศาลยุติธรรมสูงสุด ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลสูง และศาลอื่น ๆ หรือศาลยุติธรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยรัฐสภา โดยศาลฎีกาถือเป็นศาลสูงสุดของยูกันดา และรองลงมาคือศาลอุทธรณ์ซึ่งรับเรื่องอุทธรณ์จากศาลสูง ทั้งนี้ศาลสูงยังทำหน้าที่เป็นศาลรัฐธรรมนูญในการตีความบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในเรื่องต่าง ๆ โดยการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญสามารถขออุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้ สำหรับศาลสูงของยูกันดาไม่ได้มีข้อจำกัดในการตัดสินคดี นอกจากนี้ ยังมีศาลที่มีอำนาจรองลงมา อาทิ ศาลแขวงและศาลยุติธรรม

ทำไมจึงต้องมีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการในระบบการปกครอง แต่ละฝ่ายต่างก็มีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารงานอย่างอิสระแต่ต้องมีการเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งนี้ได้พัฒนามาจากทฤษฎีของการกระจายอำนาจ โดยหลักการที่มีเหตุผลของการกระจายอำนาจ คือ เพื่อที่จะป้องกันระบบเผด็จการทางการเมือง และ/หรือการทุจริตที่เกิดขึ้นมาจากโอกาสของข้อเสนอที่ได้ให้อำนาจไว้ โดยไม่มีการตรวจสอบ ซึ่งทฤษฎีของการกระจายอำนาจได้ขยายขอบเขตให้ทั้ง ๓ ฝ่ายสามารถที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลแต่ละฝ่ายได้ โดยความอิสระของแต่ละฝ่ายจะช่วยควบคุมอำนาจที่เกินขอบเขตของแต่ละฝ่าย ดังนั้น จึงต้องรับรองโดยหลักนิติธรรมและปกป้องสิทธิของแต่ละฝ่าย

รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐยูกันดา ได้มีบทบัญญัติสำหรับการกระจายอำนาจโดยบัญญัติหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังบัญญัติไว้ชัดเจนว่าไม่มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ที่ไม่ยืดหยุ่น ซึ่งการกระจายอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติบางครั้งอาจทับซ้อนกันได้

อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีการกระจายอำนาจระหว่างฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัติ อย่างเข้มงวด ซึ่งการกระจายอำนาจได้ยึดหลักการความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ ตามมาตราที่ ๑๒๘ ของ รัฐธรรมนูญและบทบัญญัติอื่น ๆ ที่อยู่ในบทที่ ๘ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ในความเป็นจริงแล้วรัฐสภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติ มีอำนาจและบ่อยครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่เกินขอบเขตของอำนาจศาล แต่ไม่ได้หมายถึงว่าความเป็นอิสระของศาลนั้น ได้รับผลกระทบ โดยข้อจำกัดของอำนาจศาลอาจเกิดขึ้นจากความไม่ยุติธรรมทางการเมืองและสามารถนำมาสู่ การกระทำที่ผิดศีลธรรมของบุคคลต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ไม่ได้แทรกแซงความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ ว่าอำนาจที่เหนือกว่าของฝ่ายตุลาการในขอบข่ายนี้ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติและป้องกันความเป็นอิสระของศาล และเจ้าหน้าที่ศาลไว้

การตรวจสอบอำนาจทำได้อย่างไรและเมื่อใด

เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญได้ชี้ขาดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการต่อต้าน การรักร่วมเพศ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐยูกันดา ศาลรัฐธรรมนูญได้ยกเลิกกฎหมายดังกล่าว เนื่องจาก รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายโดยไม่ครบองค์ประชุมตามที่กฎหมายกำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ศาลจะต้องไม่ก้าวล่วง กระบวนการพิจารณากฎหมาย ซึ่งศาลไม่มีอำนาจที่จะซักถามในระหว่างที่มีสมาชิกรัฐสภากำลังอภิปรายอยู่ โดยศาลทำได้แค่เพียงสอบถามถึงสรุปรายงานการอภิปรายของรัฐสภาตามการเห็นชอบของรัฐธรรมนูญ

จากประเด็นที่ได้กล่าวมาข้างต้น ตามความเห็นของที่ปรึกษาของอัยการสูงสุดของศาลรัฐธรรมนูญ นาย Saverino Twinobusingye และอัยการสูงสุด คำร้องข้อที่ ๔๗ ของปี ๒๕๕๖ ในประเด็นว่ารัฐสภาดำเนินการ แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสืบสวนข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พบว่า “มาตราที่ ๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ได้ให้อำนาจรัฐสภาเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการหากมีความจำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและกรรมการดังกล่าวนี้จะมีอำนาจเป็นศาลสูงตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้ไว้ โดยจะไม่มี ความขัดแย้งเนื่องจากเป็นอำนาจสูงสุดตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐยูกันดา ปี ๒๕๓๘ (มาตราที่ ๒) ซึ่งทุกฝ่าย รวมทั้งสถาบันและหน่วยงานด้านการปกครองจะต้องปฏิบัติตามและเคารพรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญได้แบ่ง การปกครองออกเป็น ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร รัฐสภา และตุลาการ โดยมีอำนาจและหน้าที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละ ฝ่ายจะต้องเคารพกฎหมายและปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้สอดคล้องตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้ไว้ รวมถึงตัวบทกฎหมาย อื่น ๆ โดยไม่มีการแทรกแซงระหว่างกัน ยกเว้นตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้

อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญได้สร้างกลไกสำหรับการตรวจสอบและถ่วงดุลเพื่อรับรองว่าจะไม่มี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของประเทศโดยไม่มีการนิ่งเฉยของอีก ๒ ฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในทาง ตรงกันข้าม ตามรัฐธรรมนูญแล้วการจัดการภายในของแต่ละฝ่ายจะไม่มีขอบข่ายให้กับฝ่ายอื่น ตัวอย่างเช่น ฝ่ายตุลาการจะไม่มีอำนาจแทรกแซงหรือซักถามถึงกระบวนการจัดการภายในและการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของ รัฐสภา นอกจากนี้รัฐสภาจะมีการร้องขอถึงกรรมการ เป็นไปตามมาตราที่ ๙๐ ของรัฐธรรมนูญ และศาลไม่ สามารถที่จะแทรกแซงในเรื่องดังกล่าวนี้ โดยหากจะทำเช่นนั้น ศาลจะต้องร่วมกันในการแทรกแซงการทำงาน ภายในของรัฐสภาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งตามข้อเสนอแนะของอัยการสูงสุดมีความเห็นว่ายังมีความกลัว ที่จะยื่นคำร้องซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอาจจะไม่ได้รับการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรมก่อนกำหนดเวลา คณะกรรมการมีอำนาจเป็นศาลสูงและได้รับความคาดหวังที่จะใช้อำนาจอย่างยุติธรรมและสอดคล้องกับ กฎหมายที่มีความยุติธรรม ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเกิดข้อผิดพลาดของกฎหมายขึ้น คู่กรณีฝ่ายที่เสียหายจะ มีสิทธิโดยดำเนินการผ่านศาลอย่างเหมาะสมเพื่อจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ และถ่วงดุลของฝ่ายตุลาการ

การเคารพหน้าที่อย่างอิสระของทั้ง ๒ ฝ่าย เคยได้รับการทดสอบในคดีอื้อฉาวของสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งตามกฎหมายข้อบังคับของรัฐสภาได้กล่าวว่า เรื่องใด ๆ ก็ตามที่มีขึ้นก่อนศาลที่มีเขตอำนาจ รัฐสภาหรือคณะกรรมการธิการของรัฐสภาไม่ควรจะมีการอภิปรายกัน ประธานรัฐสภาได้สั่งให้คณะกรรมการธิการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินหยุดการตรวจสอบข้อเท็จจริงจนกว่าจะมีพยานเปรียบเทียบของศาลกับอีกฝ่าย

กล่าวโดยสรุปคือการปฏิบัติตามอาจไม่เป็นไปตามตัวอักษร แต่ฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัติของยูกันดาดำเนินงานอย่างอิสระและเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจึงได้แยก ๒ ฝ่ายออกจากกัน เพื่อตรวจสอบอำนาจเมื่อมีความจำเป็น

นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยยกตัวอย่างการถ่วงดุลอำนาจในประเทศออสเตรเลียว่า ตามที่อำนาจของรัฐแบ่งออกเป็นสามอำนาจ คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการนั้น แต่ละอำนาจนี้สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะถูกแทรกแซงอำนาจจากอีกสองฝ่าย ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่พิจารณาและออกกฎหมาย ฝ่ายบริหารก็ทำให้กฎหมายมีผลบังคับใช้ และหรืออาจขอให้ฝ่ายนิติบัญญัติผ่านกฎหมายบางฉบับเป็นการเฉพาะได้ ส่วนฝ่ายตุลาการทำหน้าที่พิจารณาตัดสินข้อพิพาทที่การดำเนินการของฝ่ายบริหารอาจขัดหรือแย้งกับกฎหมาย หรือพิจารณาถึงความมีผลใช้บังคับของกฎหมายว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในส่วนของความสัมพันธ์ต่อฝ่ายตุลาการนั้น รัฐธรรมนูญให้ศาลแห่งสหพันธรัฐต่าง ๆ มีอิสระอย่างมาก ขณะเดียวกัน รัฐสภาก็มีบทบาทในการจัดตั้งศาลสหพันธรัฐต่าง ๆ กำหนดจำนวนผู้พิพากษา ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งและถอดถอนผู้พิพากษาด้วย

อำนาจนิติบัญญัติและรัฐสภา – รัฐสภาออสเตรเลียประกอบด้วย วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร และสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่สองแห่งราชอาณาจักร โดยมีผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เป็นผู้แทนพระองค์ รัฐสภามีอำนาจในการบัญญัติกฎหมาย ซึ่งรวมถึงกฎหมายการจำกัดเก็บภาษีด้วย เพื่อความสงบเรียบร้อยและธรรมาภิบาลของเครือจักรภพ โดยในรัฐธรรมนูญจะกำหนดการดำเนินการทั่วไปของรัฐสภา วาระการดำรงตำแหน่งและการเลือกตั้งสมาชิก คุณสมบัติของสมาชิกและค่าตอบแทน กระบวนการในการบัญญัติกฎหมาย เอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสภา นอกจากนี้แต่ละสภายังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ข้อบังคับหรือคำสั่งใด ๆ สำหรับวิธีการทำงานและการดำเนินการในกระบวนการต่าง ๆ ของตนได้

อำนาจบริหารและรัฐบาล – ผู้ใช้อำนาจบริหารคือ ผู้สำเร็จราชการแทนสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่สองแห่งสหราชอาณาจักรพร้อมด้วยคำแนะนำของรัฐมนตรี (ในฐานะสมาชิกสภาที่ปรึกษาบริหารแห่งสหพันธรัฐ) ทั้งนี้รัฐมนตรีจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา โดยบทบาทของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์แยกออกจากรัฐสภา โดยบทบาทที่สำคัญคือ บทบาทในการแต่งตั้งและถอดถอนนายกรัฐมนตรี

อำนาจตุลาการและศาล – ศาลแห่งสหพันธรัฐ มีอำนาจในการตีความกฎหมายและพิจารณาตัดสิน โดยอำนาจเป็นของศาลสูงของออสเตรเลีย ศาลสูงสุดแห่งสหพันธรัฐ และศาลแห่งสหพันธรัฐอื่น ๆ ที่แต่งตั้งโดยรัฐสภา ในรัฐธรรมนูญระบุการครองตำแหน่งและค่าตอบแทนของผู้พิพากษาแห่งสหพันธรัฐ เขตอำนาจของศาลสูง ทั้งนี้ รัฐสภาสามารถพิจารณากำหนดจำนวนของผู้พิพากษาศาลสูงสุดและศาลสหพันธรัฐอื่น ๆ ผู้พิพากษาศาลแห่งสหพันธรัฐทั้งหมดได้รับแต่งตั้งและถอดถอนโดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รัฐสภาและศาล – รัฐธรรมนูญให้ความเป็นอิสระอย่างมากแก่ศาลแห่งสหพันธรัฐต่าง ๆ รวมทั้งความรับผิดชอบที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับความชอบด้วยกฎหมายทั้งหมด ขณะเดียวกันรัฐสภามีบทบาทในการจัดตั้งศาลมลรัฐ กำหนดจำนวนผู้พิพากษารวมถึงถอดถอนผู้พิพากษา ขอบเขตอำนาจของศาลสูงคือการตีความบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ตัดสินในเรื่องสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อรัฐสภาและการดำเนินการของรัฐสภา อย่างไรก็ตาม ศาลสูงไม่เคยพบว่าศาลมีเขตอำนาจในการแทรกแซงกระบวนการดำเนินนิติบัญญัติของรัฐสภาก่อนที่จะร่างพระราชบัญญัติ

จะได้รับความเห็นชอบ เช่นในคดีหนึ่งศาลปฏิเสธที่จะออกคำสั่งห้ามมิให้มีการประชุมซึ่งจัดขึ้นตามมาตรา ๕๗ เป็นต้น

ในรัฐสภาออสเตรเลีย การยกข้อร้องเรียนว่ามีการละเมิดเอกสิทธิ์หรือมีการดูหมิ่นอำนาจเกิดขึ้นในแต่ละสภา โดยรัฐสภาสามารถที่จะพิจารณาและตัดสินข้อร้องเรียนนั้น โดยกำหนดโทษสำหรับการกระทำดังกล่าวได้แต่ก็ยังมีผู้นำเรื่องนี้เสนอต่อศาลเพื่อให้พิจารณาตัดสินซึ่งก็สามารถทำได้เช่นกัน

นาย Liam Laurence SMYTH ผู้ดูแลด้านการเก็บรักษารายงานการประชุมสภาแห่งรัฐสภา- สหราชอาณาจักร ได้ร่วมแสดงความเห็นในหัวข้อนี้เกี่ยวกับสภาสามัญของสหราชอาณาจักรว่า เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมาธิการฝ่ายบริหารของศาลได้ออกแนวทางปฏิบัติใหม่ให้แก่ผู้พิพากษาในกรณีการปรากฏตัวต่อคณะกรรมการสรรหา โดยใช้แทนแนวทางปฏิบัติเดิมที่ออกเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ แนวทางปฏิบัติใหม่นี้ได้แก่

- ระบุความคาดหวังว่าการร้องขอให้ผู้พิพากษาให้หลักฐานให้ส่งตรงไปยังสำนักงานของประมุขฝ่ายบริหาร

- ระบุขอบเขตที่ผู้พิพากษาไม่ควรตอบคำถามและระบุชื่อยกเว้นของหลักการข้อนี้

- ระบุชื่อยกเว้นข้อจำกัดการให้ความเห็นของศาล นั่นคือจะทำได้ในกรณีที่ร่างกฎหมายหรือนโยบาย “มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินการของศาลหรือมุมมองการบริหารงานด้านยุติธรรมภายในขอบเขตเฉพาะของผู้พิพากษาซึ่งเป็นการรับผิดชอบของฝ่ายตุลาการ” ในกรณีดังกล่าวนี้ ผู้พิพากษาอาจแสดงข้อคิดเห็นในเรื่อง “การดำเนินการในทางปฏิบัติหรือมุมมองทางเทคนิคของร่างกฎหมายหรือนโยบาย” ชื่อยกเว้นที่สองคือเมื่อร่างกฎหมายหรือนโยบายมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ

- ในกรณีข้างต้นให้ใช้กับผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการแล้วด้วย

- ให้ข้อสังเกตว่าเป็นไปได้ยากที่จะสั่งผู้พิพากษาให้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

- ให้คำแนะนำว่าในกรณีที่สมาชิกของคณะกรรมการสอบถามข้อสงสัย ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่สมควรสำหรับผู้พิพากษาที่จะตอบ ให้ขึ้นอยู่กับผู้พิพากษานั้น ในการที่จะอธิบายว่าเพราะเหตุใดจึงไม่สมควรที่จะตอบ

ในช่วงสมัยรัฐสภา ปี ๒๕๕๓ ผู้พิพากษาได้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการของรัฐสภาบ่อยครั้ง โดยคณะที่เข้าร่วมมากที่สุดคือ คณะกรรมาธิการยุติธรรม

๒) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การประสานงานความช่วยเหลือและการสนับสนุนให้แก่รัฐสภา” (Co - ordination of assistance and support to other Parliaments)

นาง Daw Aye Aye MU สมาชิกคณะกรรมการประสานงานร่วมรัฐสภาเมียนมาร์ ได้กล่าวอภิปรายในหัวข้อนี้ ดังนี้

การก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วเพื่ออนาคต

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ไทย สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐอินเดีย โดยมีประชากรราว ๕๐ ล้านคน ซึ่งมีหลายกลุ่มเชื้อชาติอยู่รวมกัน รัฐสภาของเมียนมาร์ หรือ Hluttaw เป็นระบบสภาคู่ (bi - cameral Parliament) ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives หรือ Pyithu Hluttaw) และสภาชาติพันธุ์ (House of Nationalities หรือ Amyotha Hluttaw) โดยทั้ง ๒ สภามีการประชุมรัฐสภาหรือสภาร่วม (Pyidaungsu Hluttaw) สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกที่มาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามเขตเมืองและสัดส่วนของประชากร และสมาชิกที่เป็นบุคคลากรของกองทัพที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บังคับบัญชาการทหารสูงสุด ส่วนสภาชาติพันธุ์หรือ

วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งที่มีจำนวนเท่ากันในแต่ละเขตการปกครอง (Region) และรัฐ (State) และสมาชิกที่เป็นบุคลากรของกองทัพที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บังคับบัญชาการทหารสูงสุด ทั้งนี้ เมียนมาร์ ได้จัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นในปี ๒๕๕๓ และจัดการเลือกตั้งซ่อมเพื่อสรรหาตำแหน่งที่ว่างอยู่ ในปี ๒๕๕๔ และจะมีการเลือกตั้งขึ้นอีกครั้งในปี ๒๕๕๘

สำหรับข้อเสนอเพื่อการสนับสนุนเมียนมาร์จากรัฐสภาและองค์กรต่าง ๆ ทั่วโลก ได้แก่

- รัฐสภายุโรป (European Parliament)
- สภาสมาชิกชนแห่งสหราชอาณาจักร (House of Commons)
- สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี (German Bundestag)
- รัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส (France National Assembly)
- สำนักวิชาการและฝึกอบรมของรัฐสภาสาธารณรัฐอินเดีย (สภาผู้แทนราษฎรหรือโลกสภา)
- สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- สหภาพรัฐสภา (IPU)
- มูลนิธิ Hanns Seidel แห่งประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
- หน่วยงานอาสาสมัครแคนาดา (CUSO)

ปัจจุบัน มีข้อเสนอเพื่อสนับสนุนเมียนมาร์ที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน อาทิ โครงการร่วมระหว่าง UNDP และ IPU เพื่อสนับสนุนการพัฒนารัฐสภาเมียนมาร์ สภาสมาชิกชนแห่งสหราชอาณาจักร สำนักวิชาการ และฝึกอบรมของโลกสภาอินเดีย และมูลนิธิสังคมเปิดกว้าง (Open Society Foundation)

รัฐสภาเมียนมาร์ ได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานร่วมขึ้น (Joint Co-ordinating Committee) เพื่อประสานโครงการความช่วยเหลือสำหรับรัฐสภาเมียนมาร์และกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา ทั้ง ๓ สภา (สภาผู้แทนราษฎร สภาชาติพันธุ์ และรัฐสภา)

นาย Nguyen Hanh PHUC ประธานสำนักงานรัฐสภาเวียดนาม ได้กล่าวอภิปรายในหัวข้อนี้ว่า ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญกับความท้าทายระดับโลกและไม่สามารถจะจัดการได้เพียงแต่ประเทศเดียว ดังนั้นจึงเห็นควรที่รัฐสภาทุกประเทศจะประสานความพยายามร่วมกันทั้งกรอบความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีในการออกกฎหมายและนโยบายเพื่อรับมือกับความท้าทายดังกล่าว

รัฐสภาเวียดนาม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของช่องทางเพื่อสร้างความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีในขอบข่ายต่าง ๆ โดยกรอบความร่วมมือพหุภาคีที่มีผลอย่างจริงจัง คือ การแสดงให้เห็นถึงความกังวลของโลกที่เกี่ยวข้องกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อที่จะเข้าถึงความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของการดำเนินงานวิธีแก้ปัญหา รวมถึงการควบคุมดูแลกฎหมายและนโยบายในการดำเนินการซึ่งหมายถึงความสามารถในการตรวจสอบได้ โดยในปีที่ผ่านมา หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐสภาเวียดนามได้ดำเนินกิจกรรมที่ช่วยสร้างขีดความสามารถจำนวนมากมายหลายกิจกรรมโดยผ่านโครงการต่าง ๆ ที่เป็นการสนับสนุนทางเทคนิคด้านความความร่วมมือพหุภาคีและทวิภาคี

สำหรับรายละเอียดของความร่วมมือนั้นส่วนใหญ่จะครอบคลุมถึงหน่วยงานและกิจกรรมของรัฐสภา ซึ่งต้องการที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปหน่วยงานและขับเคลื่อนการดำเนินงานของรัฐสภาเวียดนามให้มีประสิทธิภาพ โดยขอความช่วยเหลือของโครงการทางวิชาการ ประกอบด้วยบทบาทหน้าที่ของรัฐสภา ความสามารถที่จะฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา การปรับปรุงกฎและระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาใหม่ อาทิ การปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสาร และการเร่งความร่วมมือและการบูรณาการความร่วมมือระหว่างประเทศของเวียดนาม

การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือมีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ ทักษะให้แก่สมาชิกรัฐสภา และสนับสนุนเจ้าหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา โดยเพิ่มศักยภาพของกฎหมายและนโยบาย การปฏิรูปกระบวนการทำงาน และส่งเสริมประสิทธิภาพของรัฐสภาและสภาผู้แทนราษฎร โดยการเพิ่มการตระหนักรู้เรื่องรัฐสภาให้แก่ประชาชนและการพัฒนาโครงสร้างทางเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและสภาผู้แทนราษฎร

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรมซึ่งมีเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ คือ การจัดตั้งศูนย์การฝึกอบรมให้แก่สมาชิกรัฐสภา โดยจะมีหน้าที่ดำเนินการที่เกี่ยวกับงานวิจัยและการให้บริการแก่คณะกรรมการดำเนินงานของรัฐสภา ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนี้ให้ความช่วยเหลือแก่คณะกรรมการธิการของรัฐสภาเวียดนามด้านการฝึกอบรมให้แก่สมาชิกรัฐสภา

อีกทั้งสำนักงานของรัฐสภายังได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้งภายหลังจากที่มีการประชุมรัฐสภาในแต่ละครั้ง โดยการสนับสนุนจากสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program - UNDP) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิกรัฐสภาเวียดนามและองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งการประชุมดังกล่าวถือเป็นช่องทางหนึ่งในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวยังมีส่วนช่วยเหลือในการปรับปรุงรัฐสภาควบคู่ด้วย

อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะยกระดับการใช้แหล่งข้อมูลที่ได้มาจากประเทศต่าง ๆ และองค์กรระหว่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการธิการของรัฐสภาเวียดนามจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐสภา และสำนักงานของรัฐสภา

โดยสรุปแล้ว การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือนั้นมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาของรัฐสภา ซึ่งความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายของรัฐสภาและผู้สนับสนุนงานให้แก่รัฐสภา นอกจากนี้ การสนับสนุนความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพเพียงช่วยยกระดับความเชื่อมั่น ความโปร่งใส และหลีกเลี่ยงความเหลื่อมล้ำในการดำเนินงานอีกด้วย

ดร. Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี ได้กล่าวเริ่มต้นการอภิปรายในหัวข้อนี้โดยตั้งคำถามว่าจะสามารถเพิ่มความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและสนับสนุนให้แก่รัฐสภาอื่น ๆ ได้อย่างไร ซึ่งการอภิปรายที่ผ่านมาหลายครั้งจะเกี่ยวกับความท้าทายและส่วนใหญ่จะกล่าวถึงประเด็นขององค์กรและการบริหารงาน โดยสมาคมเลขาธิการรัฐสภาเป็นเวทีที่ดีเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความต่อเนื่องด้านการบริหารงาน

ดร. Ulrich SCHÖLER ได้กล่าวย้อนไปเมื่อครั้งการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๖ ณ กรุงกัวเตมาลา สาธารณรัฐเอกวาดอร์ ว่าเคยได้เสนอในที่ประชุมให้มีการอภิปรายหัวข้อดังกล่าวนี้ขึ้นในสมาคมเลขาธิการรัฐสภา โดยได้ยกตัวอย่างการดำเนินงานของสหภาพรัฐสภา (IPU) ซึ่งในการประชุมฯ ณ กรุงกัวเตมาลา ครั้งนั้น นาย Martin CHUNGONG ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหภาพรัฐสภา (IPU) ได้กล่าวขอบคุณสมาคมเลขาธิการรัฐสภาที่ได้สนับสนุนความช่วยเหลือด้านมาตรการให้แก่รัฐสภาเมียนมาร์ จึงสะท้อนให้เห็นว่าควรที่จะร่วมมือกันเพื่อสนับสนุนรัฐสภาาระหว่างประเทศให้ประสบผลสำเร็จให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สภาผู้แทนราษฎรของเยอรมันได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เมื่อช่วงฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๖ ในหัวข้อเรื่อง “ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนระหว่างประเทศในการบริหารงานของรัฐสภา” (International Advice and Support for Parliamentary Administrations) ซึ่งมีตัวแทนจากสหภาพรัฐสภา (IPU) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) รัฐสภายุโรป และผู้แทนจากโปแลนด์และฝรั่งเศส รวมถึงผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมและกองทุนระหว่างประเทศ เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้น โดยตัวแทนทุกคนเห็นพ้องกันในที่ประชุมว่าการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าวสร้างความโปร่งใสให้ดียิ่งขึ้นและยกระดับ

ความร่วมมือและการประสานงานระหว่างประเทศ ซึ่งต่อมา ดร. Ulrich SCHÖLER ได้นำเสนอผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในที่ประชุมผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนารัฐสภา (Meeting of Parliamentary development practitioners) ซึ่งจัดโดยสหภาพรัฐสภาในเดือนถัดมา นอกจากนี้ สหภาพรัฐสภายังได้จัดตั้งคณะทำงานขึ้น โดยมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักการสามัญสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการพัฒนาของรัฐสภา

การอภิปรายทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นตามที่ได้ยกมานี้ ส่วนใหญ่จะมีคำถามว่าจะสร้างความโปร่งใสและประสิทธิภาพพร้อมกับการประสานงานและความร่วมมือที่ดีขึ้นได้อย่างไร ซึ่งจะช่วยให้เกิดมาตรการที่มีประสิทธิภาพในระยะยาว

อย่างไรก็ดี ดร. Ulrich SCHÖLER ได้สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ๔ ประเด็น จากการอภิปรายเมื่อครั้งการประชุมสมาคมฯ ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. ความจำเป็นที่จะสร้างการทำงานในขอบข่ายของการสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่รัฐสภา เพื่อให้มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้นและเพื่อยกระดับความร่วมมือกัน ซึ่งการใช้รูปแบบดิจิทัล “อโกรา” (Digital Platform “AGORA”) ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) สามารถสนับสนุนให้เกิดประโยชน์ได้

๒. ก่อนอื่นจะต้องหาคำตอบให้กับ ๒ ประเด็น ดังนี้ ๑) ระบุกฎเกณฑ์สำหรับมาตรฐานที่ต่ำที่สุดของระบอบประชาธิปไตยที่อยู่ในประเทศผู้รับความช่วยเหลือ (recipient countries) ก่อนที่จะเริ่มให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำ ๒) กำหนดนโยบายสำหรับผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือด้านอื่น ๆ ของรัฐสภา หรือที่เรียกว่าหลักการสามัญ (Common Principles)

๓. การสนับสนุนและคำแนะนำสำหรับรัฐสภาจะประสบผลสำเร็จเมื่อปรับความต้องการเฉพาะให้เข้ากับประเทศผู้รับความช่วยเหลือได้ ซึ่งการจะบรรลุผลสำเร็จจะต้องมีการติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงจังระหว่างผู้ปฏิบัติทั้ง ๒ ฝ่าย

๔. ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามความต้องการของรัฐสภาผู้เป็นฝ่ายมอบความช่วยเหลือให้จะถูกเก็บไว้ในความทรงจำถึงความมีประสิทธิภาพของการแลกเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงานระหว่างองค์กรที่เชี่ยวชาญในระยะยาว

ทั้งนี้ จากการอภิปรายในที่ประชุมสมาคมฯ เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ สมาชิกสมาคมในหลายประเทศที่ได้รับการสนับสนุนระหว่างองค์กรแสดงให้เห็นว่ายังมีข้อตกลงหลายอย่างที่จะต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ ๓ ข้างต้น ซึ่งจะต้องปรับความช่วยเหลือให้เข้ากับความต้องการของประเทศผู้รับ

นอกจากนี้ ที่ประชุมสมาคมฯ ที่ผ่านมานั้นยังได้ชี้ให้เห็นว่าควรที่จะพัฒนาแนวทางที่เป็นรูปธรรมเพื่อยกระดับความร่วมมือกันที่จะสนับสนุนการพัฒนาของรัฐสภา ซึ่ง ดร. Ulrich SCHÖLER เสนอว่าควรที่จะจัดกลุ่มเล็ก ๆ จำนวน ๔ กลุ่ม เพื่ออภิปรายตามแนวทาง ดังนี้

๑. กลุ่มแรกจะทำงานร่วมกับการสนับสนุนจาก Julia KEUTGEN ซึ่งเชื่อมโยงกับการใช้รูปแบบอินเทอร์เน็ต อโกรา (AGORA) โดยทำการทบทวนประสบการณ์และคำถามว่าจะสร้างความเชื่อมั่นเรื่องความโปร่งใสได้อย่างไร รวมถึงการรักษาความลับ นอกจากนี้ กลุ่มนี้ยังควรที่จะอภิปรายถึงความต้องการและมาตรฐานที่ควรจะมีอยู่ในฐานข้อมูลดิจิทัล

๒. กลุ่มของ Norah BABIC ผู้เชี่ยวชาญจากสหภาพรัฐสภา ซึ่งจะพิจารณาถึงการปฏิบัติตามหลักการสามัญของการพัฒนาของรัฐสภา (Common Principles for Parliamentary Development)

๓. กลุ่มนี้จะเน้นไปที่ความต้องการของประเทศผู้รับความช่วยเหลือ ตามที่การอภิปรายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประเทศผู้รับความช่วยเหลือและความต้องการที่จะปรับให้เหมาะสมตามความสนใจเฉพาะเพื่อที่จะประสบผลสำเร็จในแง่ของการสนับสนุนการพัฒนาของรัฐสภาอย่างยั่งยืน

๔. กลุ่มสุดท้ายจะเน้นไปที่ความต้องการของประเทศผู้เป็นฝ่ายให้ ซึ่งคำถามอยู่ที่ว่าจะรับรองความมีประสิทธิภาพในระยะยาวได้อย่างไร เครื่องมืออะไรที่ควรจะใช้เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างเครือข่าย และจะหลีกเลี่ยงการคัดลอกแบบที่ไม่จำเป็นได้อย่างไร

นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ได้กล่าวถึงหัวข้อการประสานงานความช่วยเหลือและการสนับสนุนให้แก่รัฐสภา ดังนี้

รัฐสภาออสเตรเลีย มีประวัติยาวนานเรื่องการสนับสนุนการจัดตั้งประชาธิปไตยของรัฐสภาโดยการช่วยเหลือรัฐสภาใหม่และการพัฒนารัฐสภา โดยรัฐสภาออสเตรเลียได้ตอบสนองตามความต้องการความช่วยเหลือของรัฐสภาผู้รับความช่วยเหลือ หรืออาจจะร่วมมือกับหน่วยงานที่ประสานความร่วมมือ อาทิ สภารัฐสภาสมาคมรัฐสภาในเครือจักรภพ (Commonwealth Parliamentary Association – CPA) หรือสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) แต่รัฐสภาออสเตรเลียไม่ได้มีงบประมาณที่มอบให้กับกิจกรรมดังกล่าวนี้ ซึ่งมีเพียงแค่เงินทุนจำนวนเล็กน้อยที่สามารถใช้สนับสนุนกิจกรรมดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่นานมานี้รัฐสภาออสเตรเลียได้ประสบผลสำเร็จในการหาเงินทุนผ่านโครงการเพื่อช่วยเหลือต่างประเทศของรัฐบาลออสเตรเลีย และได้นำเงินมาใช้เพื่อส่งเสริมการสนับสนุนให้แก่รัฐสภาใหม่และการพัฒนารัฐสภา

สำหรับความตั้งใจเพื่อที่จะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนของรัฐสภาออสเตรเลียตามแนวทางการให้ความร่วมมือและคำแนะนำได้มุ่งมั่นที่จะให้การช่วยเหลือกับรัฐสภาทุกประเทศ โดยการแลกเปลี่ยนความรู้เฉพาะทางของรัฐสภาในทุกด้าน ซึ่งกลยุทธ์ที่จะเสริมสร้างความสามารถจะประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือสามารถตอบสนองกับความต้องการและสภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละรัฐสภา

การสนับสนุนของสถาบันเพื่อช่วยในการเสริมสร้างรัฐสภา

เมื่อปี ๒๕๕๖ ประธานรัฐสภา ได้เห็นชอบที่จะทบทวนโครงการระหว่างประเทศของรัฐสภาออสเตรเลีย ซึ่งต่อมาภายหลังจากที่มีการเสนอรายงานฉบับสุดท้ายในเดือนเมษายน ๒๕๕๗ ประธานรัฐสภาได้ตอบกลับมามีความยินดีเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของรัฐสภาออสเตรเลียในการทำงานร่วมกับภูมิภาค นอกจากนี้ยังได้เห็นด้วยว่าควรจะมีคณะทำงานที่ปรึกษาที่ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้คำแนะนำแก่ประธานรัฐสภาในเรื่องของโครงการระหว่างประเทศของรัฐสภาออสเตรเลียและลำดับความสำคัญของโครงการฯ สำหรับประเด็นสำคัญด้านอื่น ๆ อาทิ การส่งเสริมการทำงานของรัฐสภาที่สามารถตอบสนองได้ตามความสนใจ และการจัดตั้งศูนย์พัฒนาทักษะของรัฐสภา (Parliamentary Skills Centre) ประจำรัฐสภา ซึ่งมีหน้าที่ในการถ่ายทอดโครงการส่งเสริมความช่วยเหลือของรัฐสภา โดยมีเป้าหมายที่ภูมิภาคแปซิฟิกเป็นลำดับแรก ทั้งนี้ ได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนงานหลักดังกล่าวนี้ด้วย

อย่างไรก็ดี เป็นที่ทราบกันว่าการเสริมสร้างรัฐสภาจะต้องใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ภายในรัฐสภาออสเตรเลียเพื่อกระตุ้นและสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐสภาในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในภูมิภาค ซึ่งการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องใช้ทักษะความรู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านรัฐสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา โดยการเยือนรัฐสภาต่าง ๆ และการเยือนรัฐสภาออสเตรเลียเพื่อรับทราบกระบวนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

แนวคิดการเปรียบเทียบความเหมือนของภูมิภาคแปซิฟิก (Pacific twinning approach)

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ที่เหมือนกันระหว่างรัฐสภาที่อยู่ในทวีปออสเตรเลียและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกอย่างเป็นทางการมีขึ้นครั้งแรกในปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าความเหมือนกันของรัฐสภาในทวีปออสเตรเลีย รัฐสภาของแต่ละรัฐและรัฐสภาเขตแดนของออสเตรเลีย ยังสามารถอ้างอิงถึงประวัติศาสตร์เพื่อนำมาสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิกได้ นอกจากนี้ การเสนอโครงการของรัฐสภาที่อยู่ภายใต้การจัดหมวดหมู่ความเหมือนดังกล่าวนี้ช่วยเพิ่มความสามารถในการสร้างโครงการได้อย่างมาก

ซึ่งจนถึงปัจจุบันนี้รัฐสภาออสเตรเลียได้สนับสนุนรัฐสภาที่อยู่ในหมู่เกาะแปซิฟิกโดยการฝึกอบรมและจัดหาอุปกรณ์โดยผ่านกองทุนทางการศึกษาที่บริหารงานโดยรัฐสภาออสเตรเลียในนามสมาคมรัฐสภาในเครือจักรภพ (CPA)

สำหรับการสนับสนุนการดำเนินงานประกอบไปด้วยความช่วยเหลือในเรื่องของกระบวนการปฏิบัติงานและฝึกอบรม การบันทึกการประชุมและการร่างกฎหมาย การสนับสนุนทางเทคนิคสำหรับการบันทึกการประชุม และข้อกำหนดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อใช้ออกอากาศ เป็นต้น อย่างไรก็ตามรัฐสภาออสเตรเลียได้ถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกภาพของสมาคมรัฐสภาในเครือจักรภพ (CPA) เมื่อปี ๒๕๕๕ ทั้งนี้ รัฐสภาออสเตรียยังคงรักษาบทบาทของผู้แนะนำและผู้ประสานงานให้แก่ประเทศในทวีปออสเตรเลียและรัฐสภาในเขตรัฐออสเตรเลีย

อนึ่ง การเปรียบเทียบความเหมือนดังกล่าวนี้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากรัฐสภาทุกประเทศในภูมิภาคซึ่งมีส่วนร่วมทั่วโลกของความสำเร็จในการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยของรัฐสภาในภูมิภาค โดยได้มีค่าแถลงการณ์ขึ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ ในที่ประชุมประธานรัฐสภาในภูมิภาคออสเตรเลียและแปซิฟิก ครั้งที่ ๔๔ (The 44th Conference of Australian and Pacific Presiding Officers)

การจัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของรัฐสภา

การสร้างขอบข่ายของโครงการค่อย ๆ พัฒนามาจากกลุ่มเฉพาะกิจและปลีกย่อยจนมาสู่คณะทำงานอย่างเป็นทางการเพื่อสนับสนุนโดยปรับให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของรัฐสภาแต่ละแห่ง ทั้งนี้ ได้ส่งมอบโครงการจำนวนหนึ่งเพื่อสร้างความร่วมมือกับรัฐสภาและหน่วยงานอื่น ๆ

รัฐสภาออสเตรเลียสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของรัฐสภาโดยได้ใช้ประโยชน์ของการเปรียบเทียบความเหมือนผ่านมาตรการ ดังนี้

- ความร่วมมือของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก
- ความร่วมมือทางรัฐสภาของสตรีในภูมิภาคแปซิฟิก
- เวทีความร่วมมือของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก
- โครงการศึกษาระหว่างรัฐสภา
- ทักษะศึกษาดูงาน
- ข้อเรียกร้องที่ได้รับจากองค์กรอื่น ๆ

ความร่วมมือของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก

ความร่วมมือของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิกเริ่มต้นจากโครงการร่วมกันระหว่างรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิกและทวีปออสเตรเลียและปรับเปลี่ยนมาสู่โครงการความร่วมมือของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก ซึ่งปัจจุบันมีรัฐสภาทั้งในภูมิภาคแปซิฟิกและทวีปออสเตรเลีย จำนวน ๒๒ แห่ง เข้าร่วมโครงการดังกล่าวนี้ โดยได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนาของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภา ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาและรัฐสภาออสเตรเลียช่วยในการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินการ การทำวิจัย การพัฒนาบุคลากร ทักษะในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก การจัดทำข้อมูลอย่างมีขั้นตอน การสนับสนุนทางด้านเทคนิคเพื่อพัฒนาระบบคณะกรรมการของรัฐสภาและพัฒนาแผนกลยุทธ์ในขอบข่ายความร่วมมือ ทรัพยากรบุคคล การแผ่ขยายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งนี้ สามารถเข้าไปดูรายละเอียดของโครงการดังกล่าวนี้ได้ที่ www.pacificparliaments.net

ความร่วมมือทางรัฐสภาของสตรีในภูมิภาคแปซิฟิก

โครงการความร่วมมือทางรัฐสภาของสตรีในภูมิภาคแปซิฟิก มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะและความเป็นมืออาชีพให้แก่สมาชิกรัฐสภาสตรีและเจ้าหน้าที่รัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก ซึ่งการพัฒนาจะ

เกี่ยวข้องกับสตรีและรัฐสภาในภูมิภาคแปซิฟิก โดยการสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศและการสร้างรัฐสภาให้มีความละเอียดอ่อนต่อเรื่องเพศ สำหรับโครงการดังกล่าวนี้ได้เริ่มดำเนินการโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการขึ้น ณ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยมีสมาชิกรัฐสภาสตรีในทวีปออสเตรเลียและแปซิฟิกเข้าร่วมประชุม มากกว่า ๔๐ คน

โครงการศึกษาระหว่างรัฐสภา

โครงการศึกษาระหว่างรัฐสภา เป็นโครงการสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาในระดับอาวุโสเท่านั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐสภาจากต่างประเทศและจะมีการจัดสรร ๑ ที่ให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐสภาออสเตรเลีย โครงการศึกษานี้จะมีระยะเวลาศึกษาดูงาน ๒ สัปดาห์ ณ รัฐสภาออสเตรเลีย โดยมีรัฐสภา ๑๕ แห่งร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดโครงการฯ

สำหรับโครงการดังกล่าวนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสภาจากต่างประเทศทั่วโลกได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการและแนวทางปฏิบัติของรัฐสภาออสเตรเลีย การแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด และประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการของรัฐสภาและการบริหารงาน ซึ่งจะสะท้อนให้ทราบว่าควรจะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร รวมถึงเป็นการสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา

ข้อเรียกร้องที่ได้รับจากรัฐสภาหรือองค์กรต่าง ๆ

รัฐสภาออสเตรเลีย ได้รับคำร้องขอเพื่อศึกษาดูงานจากรัฐสภาต่าง ๆ ซึ่งโครงการระยะสั้นจะเชื่อมต่อกับโครงการของรัฐสภาของแต่ละรัฐและรัฐสภาเขตแดนของออสเตรเลีย โดยรัฐสภาที่เข้าเยี่ยมชมจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางศึกษาดูงานเองหรือโดยคณะผู้แทนทางการทูตประจำออสเตรเลีย

อย่างไรก็ดี การเข้าร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมความเข้มแข็งของรัฐสภายังร้องขอได้โดยผ่านองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และธนาคารโลก (World Bank) ซึ่งจะแบ่งค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรดังกล่าว ตัวอย่างของโครงการ อาทิ การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของ UNDP ที่มีสมาชิกรัฐสภาจากรัฐสภาในแปซิฟิก ๔ แห่ง เข้าศึกษาดูงานออสเตรเลีย และภารกิจในการเพิ่มขีดความสามารถของรัฐสภาเมียนมาร์ตามข้อเรียกร้องจากสหภาพรัฐสภา โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาออสเตรเลีย รวมถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เข้าร่วมในภารกิจดังกล่าว

บทสรุป

ผลตอบรับนั้นมีส่วนสำคัญ ซึ่งต้องการที่จะได้รับผลตอบรับจากบุคคลต่าง ๆ ในขั้นตอนแรกของการพัฒนาโครงการ เพื่อรับประกันว่าการดำเนินงานมีความสอดคล้องกับความต้องการของรัฐสภาผู้เป็นฝ่ายรับการสนับสนุนและเพื่อรับรองว่าได้รับผลประโยชน์มากที่สุด

นอกจากนี้ เพื่อให้ผลประโยชน์ถ่ายทอดไปสู่รัฐสภาผู้เป็นฝ่ายรับ การสนับสนุนของรัฐสภาออสเตรเลียในการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมความเข้มแข็งยังมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนการพัฒนาสมาชิกรัฐสภาของออสเตรเลียและเจ้าหน้าที่รัฐสภาให้มีความเป็นมืออาชีพ

ในทางปฏิบัติ รัฐสภาไม่ได้มีแหล่งข้อมูลที่มากพอและไม่สามารถจะเข้าถึงในทุก ๆ สิ่งที่ต้องการได้ ซึ่งตามแผนกลยุทธ์ที่วางไว้เพื่อสร้างขีดความสามารถและส่งเสริมความเข้มแข็งของรัฐสภาเป็นแนวทางการดำเนินงานที่เป็นตรรกะเพื่อให้ปฏิบัติตาม แต่อาจมีความยืดหยุ่นบ้างเพื่อให้การดำเนินงานเกิดความเหมาะสมกับข้อตกลงหรือสอดคล้องกับการริเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ ซึ่งทำให้รัฐสภาสามารถเข้าถึงกับจุดประสงค์ของแผนกลยุทธ์ได้

นาย Amjed Pervez MALIK เลขาธิการวุฒิสภาปากีสถาน ได้กล่าวอภิปรายในหัวข้อดังกล่าวนี้ว่าเคยเห็นหัวข้อเรื่องความช่วยเหลือรัฐสภาระหว่างประเทศในระเบียบวาระของสหภาพรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภาในรูปแบบของ “หลักการสามัญ” (Common Principles) ซึ่งรับรองโดย IPU และองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียง ซึ่งการนำเสนอในเรื่องดังกล่าวมีเป้าหมายที่แตกต่างกันไประหว่าง “ความเชื่อ”

(myths) และ “ความเป็นจริง” (realities) ตามบทบาทและประสิทธิผลของความช่วยเหลือในการพัฒนารัฐสภา ในประเทศที่มีการพัฒนาน้อย (less developed countries) หรือประเทศที่เป็นประชาธิปไตยน้อย (less developed democracies) ซึ่งรัฐสภาปกติสามารถได้เคยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในประเด็นนี้ด้วย โดยวิธีการที่แตกต่างไปเนื่องจากความพยายามที่จะให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้น แต่ไม่มีสิ่งใดสำเร็จในการหลีกเลี่ยงธรรมชาติของความซับซ้อนและความต้องการของการประสานงานที่มีประสิทธิผล นอกจากนี้ ยังมีประเด็นอื่นที่เน้นในระหว่างการนำเสนอประเด็น อาทิ กฎเกณฑ์และสิทธิพิเศษของผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งรวมถึงการร่วมอภิปรายของผู้ให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความเข้าใจ กำหนดรูปแบบ และควบคุมโครงการ โดยหารือกันทั้งพหุภาคีและทวิภาคี อย่างไรก็ตาม รัฐสภาของประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มองค์กรหลักที่สำคัญ อาทิ สหภาพรัฐสภา สถาบันส่งเสริมประชาธิปไตย (National Democratic Institute – NDI) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) รัฐสภาฝรั่งเศส และรัฐสภายุโรป ยังไม่ได้มีการตัดสินใจเพื่อพิสูจน์หลักการและนโยบาย

ประเด็นสำคัญมากซึ่งไม่ได้เชื่อมโยงกับกระบวนการความช่วยเหลือรัฐสภาระหว่างประเทศ คือ ไม่มีปฏิสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างรัฐสภาประเทศผู้ให้และรัฐสภาประเทศผู้รับ โครงการที่คิดขึ้นโดยประเทศผู้เป็นฝ่ายให้หรือองค์กรระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือมักจะอยู่ในการพิจารณาของผู้บริหาร ทั้ง ๒ ฝ่าย รัฐสภาประเทศผู้เป็นฝ่ายรับความช่วยเหลือยังมีกระบวนการที่ล่าช้า โดยมีเพียงการขยายข้อตกลงทางการเงิน รวมถึงรัฐสภาฝ่ายรับความช่วยเหลือยังเก็บรายละเอียดของกิจกรรมและรายงานทางการเงินไว้เป็นความลับ

ตัวอย่างความเชื่อ (myths) และความเป็นจริง (realities) ที่อยู่รายล้อมความช่วยเหลือและความร่วมมือกันระหว่างรัฐสภานานาชาติ อาทิ

ความเชื่อ : ความร่วมมือ/ความช่วยเหลือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักที่ช่วยกระตุ้นการเติบโตและพัฒนาของรัฐสภาในประเทศที่มีการพัฒนาน้อย

ความเป็นจริง : แทบจะไม่มีตัวอย่างของรัฐสภาในประเทศที่มีการพัฒนาน้อยที่พัฒนาขึ้นได้ โดยผ่านความร่วมมือและความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยมากแนวทางปฏิบัติของต่างประเทศที่สามารถทำให้ดีที่สุดและช่วยเหลือในขอบข่ายที่จำกัดมักจะเป็นกระบวนการพื้น ๆ ในระยะยาว และมีวิวัฒนาการ

ความเชื่อ : ความร่วมมือ/ความช่วยเหลือทำให้เกิดการกระจายของแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ได้มีการรับรองจากรัฐสภาที่พัฒนาแล้วและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความเป็นจริง : นอกเหนือจากการแก้ปัญหาทางเทคนิคและคำแนะนำแล้ว การปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลง และการยอมรับแนวทางปฏิบัติและเทคโนโลยีใหม่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละประเทศ อาทิ ความเป็นจริงทางด้านพื้นฐานทางการเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

ความเชื่อ : ทรัพยากรทางการเงินจะจำกัดไว้สำหรับการพัฒนารัฐสภาและการจัดส่งความช่วยเหลือที่เพิ่มขึ้นจะช่วยให้มีผลการดำเนินงานของรัฐสภาดีขึ้นโดยรัฐสภาผู้เป็นฝ่ายรับ

ความเป็นจริง : ข้อจำกัดทางการเงินมีอยู่อย่างมีเหตุผลแต่รัฐสภาเกือบทุกประเทศมีการใช้จ่ายอย่างอิสระ

ความเชื่อ : การส่งผ่านความช่วยเหลือโดยรัฐบาลหรือรัฐสภาจะนำมาซึ่งการทุจริต ความล่าช้า และกระบวนการที่ไม่โปร่งใสและไม่น่าเชื่อถือ

ความเป็นจริง : การส่งผ่านความช่วยเหลือโดยกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) และผู้ทำสัญญาเป็นไปอย่างเท่าเทียมกันหรือเป็นการเพิ่มแนวโน้มของปัญหา กลไกการส่งผ่านความช่วยเหลือจึงได้ถูกปรับเปลี่ยน แต่จะสามารถหลีกเลี่ยงความสิ้นเปลือง การทุจริต อุปสรรคของระบบหน่วยงาน และการปรับปรุงศักยภาพในการแข่งขัน ความโปร่งใส และการควบคุมและการประเมินได้หรือไม่ และอะไรคือต้นทุน

ประสบการณ์และประวัติศาสตร์ของปากีสถาน

ปากีสถาน มีประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและสถาบันต่าง ๆ ปัจจุบัน รูปแบบรัฐสภาของปากีสถานจัดตั้งจากรัฐบาลประชาธิปไตยได้มาจากการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม ระบอบประชาธิปไตยของปากีสถาน รวมถึงเศรษฐกิจและความมั่นคงยังต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ จำนวนมาก ทั้งด้านการพัฒนา ปัจจัยภายในและภายนอก ซึ่งปากีสถานยังคงมีช่องว่างขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนรู้จากรัฐสภาประเทศต่าง ๆ และต้องการการสนับสนุนความช่วยเหลือจากนานาชาติและความช่วยเหลือในทุกขอบข่าย ทั้งนี้ ปากีสถานยังคงประสานงานกับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Official Development Assistance หรือ ODA) เพื่อเป็นห้องทดลอง

สำหรับความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่ปากีสถานได้รับ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ อาทิจ องค์กรเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (United States Agency for International Development – USAID) โครงการร่วมระหว่างโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และสหภาพรัฐสภา (IPU) ภายใต้โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยให้เข้มแข็งขึ้นโดยผ่านการพัฒนาทางรัฐสภา (Strengthening Democracy through Parliamentary Development – SDPD) เพื่อเสริมสร้างความรู้โดยผ่านสหภาพรัฐสภาและการแลกเปลี่ยนทางรัฐสภาและทวิภาคี

โครงสร้างการประสานงาน

- **การเริ่มต้นดำเนินการ** : องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ (International Non – governmental Organization หรือ INGO) ด้านการพัฒนาจะทำงานโดยตรงกับฝ่ายบริหารของรัฐสภา อาทิจ สำนักงานเลขาธิการและประธานรัฐสภา

- **ขั้นต่อมา** : องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ หรือผู้ทำสัญญาระหว่างประเทศจะทำงานกับคณะกรรมการอำนวยการด้านการพัฒนานิติบัญญัติซึ่งมาจากหลายพรรคการเมือง

- **ปัจจุบัน** : กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานให้กับหุ้นส่วนความร่วมมือจะทำงานโดยผ่านผู้ประสานงานหลักทั้งฝ่ายบริหารของรัฐสภาและสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้ง

- **อนาคตต่อไป** : การประชุมเชิงปฏิบัติการที่มีสมาชิกวุฒิสภาทั้งที่ยังดำรงตำแหน่งและหมดวาระลงแล้ว ซึ่งเรียกว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการของวุฒิสภา (Senate Forum) เพื่อการวิจัยทางการเมืองจะทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่โครงการที่ได้รับทุนสนับสนุนจากผู้ให้ความช่วยเหลือ

การก้าวไปข้างหน้า เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้นและการนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีคำแนะนำบางประการ ได้แก่

๑. โครงการซึ่งตอบสนองกับรัฐสภาผู้รับความช่วยเหลือหรือผู้เรียกร้องความช่วยเหลือ
๒. รัฐสภาได้มีการสร้างเครือข่ายระหว่างรัฐสภาหรือไม่ ควรมีการทบทวนรูปแบบของการส่งผ่านความช่วยเหลือรูปแบบใหม่
๓. รัฐสภาผู้รับความช่วยเหลือควรมีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการการออกแบบ การนำไปปฏิบัติใช้ การดำเนินงาน และการรายงานทางการเงิน รวมถึงการประเมินโครงการของผู้ให้ความช่วยเหลือทุกรายซึ่งสนับสนุนเงินทุน
๔. ปัญหาของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาประเทศผู้รับความช่วยเหลือ อาทิจ ไม่มีวัสดุก่อสร้าง ไม่มีฮาร์ดแวร์ (hardware) ไม่มีซอฟต์แวร์ (software) ไม่มีการทำศนศึกษาดูงาน ณ ประเทศที่พัฒนาแล้ว และไม่มีเจ้าหน้าที่จากรัฐสภาประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยมีเพียงแคผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการเท่านั้นที่ให้คำแนะนำและรายงานผลภายหลังจากการบันทึกการรายงาน

ปัจจุบันและอนาคต

รัฐสภาผู้รับความช่วยเหลือไม่มีทั้งความตั้งใจทางการบริหารและทางการเมือง เพื่อสามารถตอบสนองได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ แม้ว่าจะยังคงต้องเผชิญกับปัญหาเช่นเดิมในบางโครงการหรือโครงการที่เกิดขึ้นใหม่ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) รวมถึงสหภาพรัฐสภา ซึ่งมีช่วงระยะเวลาในการเรียนรู้มากกว่า ๑๐ ปี และปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและการประสานงานที่ถูกต้องตั้งแต่แรกเริ่ม โดยส่วนใหญ่การผลักดันความต้องการจะขึ้นอยู่กับแผนกลยุทธ์และการประเมินภายใน

รัฐสภาปากีสถาน ได้มีการจัดตั้งคณะทำงานถาวรซึ่งเป็นคณะทำงานระดับมันสมอง (Think Tank) ที่เรียกว่าการอภิปรายของวุฒิสภาด้านการวิจัยนโยบาย (Senate Forum on Policy Research) โดยจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎข้อบังคับและแนวทางว่าด้วยการดำเนินงานของวุฒิสภา เพื่อให้คำแนะนำและการประสานงานในระยะยาวสำหรับทุกโครงการ อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เลขาธิการสหภาพรัฐสภาได้มาเยือนปากีสถานในระหว่างปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ เพื่อประเมินถึงความต้องการ จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่ได้เห็นความแตกต่างทั้งจากฝ่ายผู้รับความช่วยเหลือและผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งปัจจุบันปากีสถานได้จัดตั้งคณะทำงาน คณะดังกล่าวที่ประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภาทั้งที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่และหมดวาระลงแล้ว เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับโครงการสนับสนุนรัฐสภา เนื่องจากว่ารัฐสภาปากีสถานยังมีประเด็นต่อเนื่องที่สำคัญระหว่างสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับการเลือกตั้งและสำนักงานเลขาธิการ

๓) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “ทำไมจึงต้องมีช่องโทรทัศน์รัฐสภา” (Why have a parliamentary television channel?)

นาย Patrice Madjubole MODRIKPE เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

การติดต่อสื่อสารเปรียบเสมือนตัวช่วยประสานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในชุมชน โดยมีการแลกเปลี่ยนและปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบของหุ่นส่วน รัฐสภาเป็นตัวอย่างของการที่ประชากรถูกแวดล้อมไปด้วยอำนาจของการไตร่ตรองโดยความปรารถนาในอำนาจอธิปไตยและประชาชน ดังนั้น การติดต่อสื่อสารจึงปรากฏในรูปแบบของการเชื่อมต่อระหว่างสถาบันที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการรายงานต่อประชาชนได้

นาย John Reith ผู้ก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ BBC ได้กล่าวไว้ว่าจุดมุ่งหมายของโทรทัศน์มีอยู่ ๓ ประการ คือการแจ้งข้อมูล ให้ความรู้และให้ความบันเทิง รัฐสภาในฐานะที่เป็นตัวแทนของประเทศชาติต้องการสื่อสารและเผยแพร่กิจกรรมที่ทำไปสู่ประชาชนในประเทศคองโก ปัจจุบันโทรทัศน์เป็นสื่อที่ครอบงำภายในสถาบันมากที่สุดแทนที่การปรากฏอยู่ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในรูปแบบใหม่ ซึ่งในเวลานี้มีโทรทัศน์เพียงช่องเดียว คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติคองโก ทั้งนี้ การยุติการผูกขาดของโทรทัศน์เพียงช่องเดียวโดยใช้วิถีทางประชาธิปไตยจะต้องใช้ระยะเวลาในการเข้ามาจัดการ ทั้งนี้ การบริหารจัดการรัฐสภายังคงมีอยู่ในปัจจุบันด้วยการใช้เงินช่วยเหลือพิเศษในผลผลิตของการอภิปรายของรัฐสภา เพื่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการช่องโทรทัศน์รายวัน จะต้องมีการควบคุมการจัดการโดยผู้อำนวยความสะดวกที่ได้รับการแต่งตั้งภายหลังจากที่ได้ปรึกษากับประธานรัฐสภาเรียบร้อยแล้ว ส่วนการประชุมผู้อำนวยการนั้นจะเป็นการรวมตัวแทนพิเศษของสมาชิกรัฐสภาทุกกลุ่มและโทรทัศน์รัฐสภาจะต้องก่อตั้งภายใต้รูปแบบของบริษัทการค้าซึ่งมีกฎหมายส่วนบุคคลที่ถูกควบคุมโดยรัฐสภา ถึงแม้ว่าจะได้ผลกำไรจากเงินของประชาชน บริษัทจะต้องผูกเข้ากับรัฐสภาโดยการทำสัญญาที่มีการวางแผนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินของรัฐสภา นอกเหนือไปจากการออกอากาศหรือการบันทึกเทปการอภิปรายของรัฐสภาในการประชุมวาระทั่วไปและการประชุมในคณะกรรมการแล้ว ควรจะมีการจัดทำผังรายการโดยนิตยสารรายงานหรือโดยวารสารการประชุมของข้อมูลที่ไม่เฉพาะเจาะจง

นาย Najib El KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก กล่าวว่า การใช้โทรทัศน์เพื่อสนับสนุนกิจการของรัฐบาลโมร็อกโกเป็นเรื่องที่ได้รับการพิจารณามานาน ด้วยเห็นว่าโทรทัศน์รัฐบาลเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงภาพลักษณ์ของรัฐบาลให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่ารัฐบาลยังคงมีภาพลบในความคิดของประชาชน (ลัทธิต่อต้านรัฐบาล) และสิ่งนี้ทำให้ผลการเลือกตั้งและการอภิปรายทางการเมืองลดต่ำลงแม้แต่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว

ในบางประเทศ ช่องโทรทัศน์รัฐบาลเป็นสิ่งท้าทายสำหรับงบประมาณที่นำมาใช้จ่าย โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและต้องลดงบประมาณ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลอดจนการขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมได้ทำให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อเนื่องไปถึงการส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและค่านิยมในสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนส่วนใหญ่หันมาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูล ตลอดจนใช้เพื่อความบันเทิงแทนการรับชมโทรทัศน์ การเผยแพร่วิดีโอและเว็บไซต์เช่น ยูทูบ ได้รับความนิยมอย่างมาก รัฐบาลบางแห่งจึงตัดสินใจใช้ช่องทางการเผยแพร่งานของรัฐบาลผ่านอินเทอร์เน็ตเพียงช่องทางเดียว

รัฐบาลใช้ช่องโทรทัศน์ที่มีในการถ่ายทอดสดการประชุมหรือรายการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของรัฐบาล ดังนั้น จะเห็นได้ว่านอกเหนือจากโทรทัศน์รัฐบาลแล้ว ยังมีช่องทางสื่อสารอื่น ๆ ที่รัฐบาลใช้ เช่น วิทยุรัฐบาล วันเยี่ยมชมรัฐบาล รัฐบาลสัญจร การเผยแพร่รายการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอื่น ๆ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับรัฐบาลที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับโทรทัศน์รัฐบาลมาแล้วเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสะท้อนเรื่องค่าใช้จ่าย การจัดการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ตลอดจนผลประกอบการและการเปรียบเทียบการทำงานของช่องโทรทัศน์รัฐบาลกับช่องโทรทัศน์อื่นๆ นอกเหนือไปจากคำถามที่เกี่ยวข้องกับความมีประโยชน์ของโทรทัศน์รัฐบาลแล้ว ประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจเช่น พันธกิจ บทบาท การจัดการ สถานะของโทรทัศน์รัฐบาล จะได้นำมาอภิปราย เช่น โทรทัศน์รัฐบาลควรจะมีบทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับสิทธิพลเมืองและประชาธิปไตย ความสัมพันธ์ระหว่างช่องโทรทัศน์รัฐบาลและสถาบันหรือองค์กรอื่น ๆ ควรจะเป็นอย่างไร โทรทัศน์รัฐบาลควรมีอิสระหรือขึ้นตรงต่อรัฐบาล

นาย Nguyen Hanh PHUC ประธานสำนักงานรัฐบาลเวียดนาม กล่าวว่า ในการประชุมสมาคมเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับสื่อและรัฐบาลมาหลายครั้ง โดยในการอภิปรายได้มีการสนับสนุนให้นำเอาประเด็นความโปร่งใสตรวจสอบได้มาใส่ในกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ในประเทศกำลังพัฒนาอย่างเวียดนาม จะต้องมีการพิจารณาประเด็นนี้อย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการทำงาน

ในปี ๒๕๕๖ หลังจากผ่านการพิจารณาที่ยาวนาน คณะกรรมาธิการของรัฐบาลเวียดนามตัดสินใจที่จะก่อตั้งโทรทัศน์รัฐบาลและให้สถานีวิทยุแห่งชาติเวียดนามเป็นผู้ดำเนินการโดยมีเหตุผล ดังนี้

๑) การกำเนิดของโทรทัศน์รัฐบาลตรงกับความต้องการในการพัฒนาความโปร่งใสของการดำเนินการของรัฐบาล จุดมุ่งหมายหลักของการปฏิรูปประเทศคือการสร้างชาติบนพื้นฐานกฎหมายของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๖ กำหนดว่าการประชุมรัฐสภาต้องจัดในที่สาธารณะ ยกเว้นในวาระพิเศษบางครั้งและจะต้องมีการถ่ายทอดสดการประชุมด้วย การก่อตั้งโทรทัศน์รัฐบาลจึงมีขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของรัฐบาลและกระตุ้นให้เกิดความโปร่งใสตรวจสอบได้ในกิจการของสภา

๒) โทรทัศน์รัฐบาลจะช่วยทำให้ผู้ลงคะแนนเสียงสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ของรัฐบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ได้มีการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาบางวาระโดยความร่วมมือของรัฐบาลเวียดนามและโทรทัศน์เวียดนามบางช่อง ซึ่งเป็นรายการที่ได้รับความนิยมจากผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียง ผลสำรวจในปี ๒๕๕๔ ระบุว่าประชาชนร้อยละ ๗๙.๑ เข้าถึงข้อมูลองค์กรและกิจกรรมของรัฐบาลผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งทำให้ประชาชนเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับบทบาทของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเข้าใจในการตัดสินใจดำเนินการของรัฐบาลและปรับปรุงบทบาทที่จะตรวจสอบการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ดียิ่งขึ้น

๓) โทรทัศน์รัฐสภาช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ลงคะแนนเสียงและสมาชิกรัฐสภา เป็นธรรมดาที่สมาชิกรัฐสภาต้องการเพิ่มปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ช่องโทรทัศน์รัฐสภาเป็นช่องทางที่จะช่วยเผยแพร่ภาพลักษณ์และสุนทรพจน์ของสมาชิกรัฐสภาได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด ในการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาบางวาระ สมาชิกรัฐสภาปรากฏตัวบ่อยขึ้นและเตรียมเรื่องที่จะอภิปรายอย่างระมัดระวังมากยิ่งขึ้น

การจัดการช่องโทรทัศน์รัฐสภาโดยสถานีวิทยุแห่งชาติเวียดนาม จะช่วยให้ดำเนินการได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น รายการของช่องโทรทัศน์รัฐสภาไม่ได้มีแค่การถ่ายทอดการประชุมแต่เป็นรายการที่มีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มความตระหนักรู้ของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตลอดจนกระบวนการดำเนินนโยบายของรัฐสภา ทั้งนี้ ช่องโทรทัศน์รัฐสภาเป็นองค์กรอิสระ ไม่ได้ขึ้นตรงต่อรัฐสภาแต่อย่างใด โดยหลังจากผ่านกระบวนการเตรียมพร้อมมายาวนาน คาดว่าโทรทัศน์รัฐสภาเวียดนามจะออกอากาศได้ในช่วงสุดท้ายของไตรมาส ปี ๒๕๕๗ รายการต่าง ๆ ของโทรทัศน์รัฐสภาจะช่วยสร้างความสนใจด้านการเมืองให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจำเป็นที่จะต้องรับชมรายการของช่องโทรทัศน์รัฐสภาและจะมีความเข้าใจแง่มุมทางการเมืองเกี่ยวกับการอภิปรายในรัฐสภา การถ่ายทอดรายการต่าง ๆ ควรมีเป้าประสงค์และความเท่าเทียมกันในการเผยแพร่ข้อมูลให้กับประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การถ่ายทอดกิจกรรมของรัฐสภาควรสะท้อนจุดมุ่งหมาย ความซื่อสัตย์ และการปราศจากอคติซึ่งจะทำให้ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีการตอบรับอย่างเหมาะสมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวาระการประชุมของรัฐสภา

นาย Ali AFRASHTEH เลขาธิการรัฐสภาอิสลามอิหร่าน กล่าวว่า รัฐสภาเป็นสัญลักษณ์ของระบอบประชาธิปไตย การก่อตั้งและพัฒนาสื่อต่างๆ เป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐสภาในการเผยแพร่การทำงานของรัฐสภาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องก่อตั้งและสนับสนุนเครือข่ายโทรทัศน์รัฐสภาโดยการสนับสนุนของสมาชิก-รัฐสภา อิหร่านให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการติดต่อสื่อสารและเพิ่มความตระหนักรู้ให้กับประชาชน รัฐธรรมนูญกำหนดว่าการประชุมรัฐสภาต้องมีการเปิดเผยและรายงานการประชุมฉบับเต็มจะต้องมีการเผยแพร่ผ่านทางวิทยุแห่งชาติและหนังสือพิมพ์เพื่อแจ้งข้อมูลให้สาธารณชนรับทราบ การประชุมลับจะมีขึ้นในวาระพิเศษเท่านั้น

การก่อตั้งเครือข่ายโทรทัศน์รัฐสภาจะช่วยสนับสนุนการตรวจสอบการทำงานของสมาชิกรัฐสภาและการบริหารจัดการของเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งถือเป็นประโยชน์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ความจำเป็นของการมีเครือข่ายโทรทัศน์รัฐสภาภายในประเทศ

- เพิ่มพูนทุนทางสังคมของรัฐสภา ยุทธศาสตร์สำคัญอย่างหนึ่งของสมาชิกรัฐสภาในการเพิ่มความไว้วางใจจากประชาชน คือ การก่อตั้งช่องทางการสื่อสารขึ้นมา ผู้ออกกฎหมายควรมีเครื่องมือหลายรูปแบบในการปกป้องทุนทางสังคม สื่อเป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญที่สุดในยุคของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น การได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเข้มแข็งเป็นผลดีในการจัดการสื่อของรัฐสภาโดยเลขาธิการ-รัฐสภาและยังเป็นช่องทางในการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนมาสู่สมาชิกรัฐสภาได้ด้วย

- ปรับปรุงการสนับสนุนที่ได้รับความนิยมในการรับรองของรัฐสภา ประชาชนรับรู้กิจกรรมของรัฐสภาผ่านทางสื่อ การแจ้งให้สาธารณะรับรู้และการสะท้อนเหตุผลของการสนับสนุนและการคัดค้านพระราชบัญญัติและกระทู้จะนำไปสู่การรับรองที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณะมากกว่า

- เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนและทำให้การเลือกตั้งมีการแข่งขันมากยิ่งขึ้น สื่อเป็นแรงขับเคลื่อนของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งซึ่งจะส่งผลให้มีการแข่งขันกันในการหาเสียงมากยิ่งขึ้น สื่อสามารถสะท้อนจุดต่อและความไร้ประสิทธิภาพของสมาชิกรัฐสภาในการออกกฎหมายได้

- การก่อตั้งโทรทัศน์รัฐสภาเป็นการใช้ศักยภาพขององค์กรอิสระ โทรทัศน์รัฐสภาเป็นช่องทางหนึ่งในการติดต่อกับองค์กรอิสระและเตรียมพื้นที่สำหรับการแสดงทัศนคติและแนวความคิดของชนชั้นปกครอง

- เพิ่มความตระหนักรู้ของสาธารณชนในกระบวนการตรวจสอบพระราชบัญญัติและกระทู้
เครือข่ายโทรทัศน์รัฐสภาจัดหาผู้รับประโยชน์และผู้สนใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทู้และพระราชบัญญัติ

ความสำคัญที่จะต้องมีเครือข่ายโทรทัศน์รัฐสภาระดับระหว่างประเทศ

สื่อมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการทูตรัฐสภาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใน
รูปแบบใหม่ ผู้ออกกฎหมายควรฝึกฝนที่จะเผยแพร่บริการของรัฐสภาเพื่อทำให้การทูตรัฐสภามีความเข้มแข็ง
และสามารถร่วมมือกันได้ผ่านระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาอื่น ๆ สื่อทำให้การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการ
บริหารจัดการง่ายขึ้นและเปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างรัฐสภาที่ออกกฎหมายหรือรัฐสภากับสาธารณะ
โดยควรมีการก่อตั้งธนาคารที่เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ นอกจากนี้ความร่วมมือระหว่างเครือข่ายโทรทัศน์
รัฐสภาจะช่วยป้องกันความผิดพลาดในการบริหารจัดการของรัฐสภาได้อีกด้วย

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

๑) “การสืบค้นบันทึกการประชุมของคณะกรรมการโดยประชาชนทั่วไป – กรณีศึกษา
จากประเทศเอสโตเนีย” (Public access to records of committee meetings – a case study from
Estonia) โดย นางสาว Maria ALAJÕE เลขาธิการรัฐสภาเอสโตเนีย

โครงสร้างของรัฐสภาเอสโตเนียหรือ Riigikogu ประกอบด้วย

- ที่ประชุมรัฐสภาซึ่งมีสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๑๐๑ คน
  - คณะกรรมการรัฐสภาเอสโตเนีย ประกอบด้วยประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา
จำนวน ๒ คน ที่ได้รับเลือกจากสมาชิกรัฐสภา
  - คณะกรรมการ ได้แก่ คณะกรรมการสามัญ จำนวน ๑๑ คณะ คณะกรรมการสรรหา
จำนวน ๓ คณะ คณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑ คณะ และคณะกรรมการการศึกษา จำนวน ๑ คณะ
- หน้าที่หลักของคณะกรรมการสามัญคือจัดเตรียมร่างกฎหมายสำหรับการอภิปรายใน
ที่ประชุมสภา กำกับการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารภายในกิจกรรมที่กำหนดเฉพาะ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่
กฎหมายกำหนดหรือตามมติที่ประชุมรัฐสภาเอสโตเนีย ส่วนคณะกรรมการสรรหาจัดตั้งขึ้นโดยมติเพื่อดำเนินการ
ในกิจกรรมเฉพาะด้าน เช่น การกำกับดูแลอำนาจในด้านการรักษาความปลอดภัย ในทางปฏิบัติ มีคณะกรรมการ
สรรหาจำนวนสามคณะ คณะกรรมการสอบสวนตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการสอบสวนเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่
อยู่ในความสนใจของประชาชนโดยดำเนินการในกรอบการดำเนินงานเฉพาะ เช่น ๖ เดือน หรือ ๑ ปี เป็นต้น

สมาชิกรัฐสภาเอสโตเนียอาจเป็นสมาชิกคณะกรรมการสามัญหนึ่งคณะและขณะเดียวกัน
ก็เป็นสมาชิกคณะกรรมการกิจการสหภาพยุโรปด้วยก็ได้ และยังสามารถเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหา
หรือคณะกรรมการสอบสวนอีกด้วย ทั้งนี้ สมาชิกคณะกรรมการสามัญมีสมาชิกจำนวน ๙ – ๑๑ คน
คณะกรรมการกิจการสหภาพยุโรปมีสมาชิกจำนวน ๑๙ คน ส่วนคณะกรรมการสรรหา มีจำนวนสมาชิก ๘ คน

ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาเอสโตเนีย การประชุมรัฐสภาให้ทำโดยเปิดเผย แต่ก็มีกร
ประกาศให้ประชุมลับด้วยแต่เกิดขึ้นน้อยครั้งมาก ส่วนการประชุมคณะกรรมการนั้นเป็นการประชุมลับ แต่
คณะกรรมการสามารถให้ประชุมโดยเปิดเผยได้หากจำนวนสมาชิกคณะกรรมการเกินกึ่งหนึ่งลงคะแนน
เสียงให้มีการประชุมโดยเปิดเผย อย่างไรก็ตาม การให้การประชุมคณะกรรมการทำโดยเปิดเผยนี้ถือเป็นเรื่อง
ข้อยกเว้นเท่านั้น ผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการจะมีได้ก็แต่สมาชิกคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่
ให้การสนับสนุนงานของคณะกรรมการนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หน่วยงานและบุคคลที่ประธานคณะกรรมการ
เชิญสามารถเข้าฟังการประชุมคณะกรรมการได้

รายงานการประชุมจะระบุเวลาและสถานที่ของการประชุม รายชื่อ และตำแหน่งผู้เข้าร่วม
ประชุม ระเบียบวาระการประชุม มติที่ได้รับการรับรอง และผลการออกเสียงลงคะแนน แต่ไม่ลงรายละเอียด

การอภิปรายที่เกิดขึ้นในการประชุม และไม่ระบุว่าผู้ใดลงคะแนนเสียงอย่างไรด้วย ทั้งนี้ รายงานการประชุม คณะกรรมการจะเปิดเผยสู่สาธารณะโดยทุกคนสามารถหาอ่านได้จากเว็บไซต์รัฐสภาเอสโตเนีย ซึ่งหลักการ ที่ให้การประชุมคณะกรรมการเป็นการประชุมลับนั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการกำหนดกฎเกณฑ์เอง ตามหลักการและเหตุผลของรัฐบัญญัติแล้ว วัตถุประสงค์ของการให้การประชุมคณะกรรมการเป็นความลับนี้ ก็เพื่อมิให้บุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุมคณะกรรมการ และให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถแสดงความเห็นของตนได้อย่างมีความเชื่อมั่นและเป็นอิสระ การอภิปรายและการตัดสินใจที่เกิดขึ้นในการประชุมบางส่วนจะปรากฏในเอกสารสำหรับเผยแพร่อื่น ๆ

ในกรณีของร่างกฎหมายที่มีการอภิปรายกัน เอกสารดังกล่าวนี้เป็นข้อความใหม่ของร่างกฎหมาย และรายการสถิติที่จะต้องแก้ไข และบันทึกหลักการและเหตุผลที่จัดเตรียมโดยคณะกรรมการสำหรับการ พิจารณาในวาระสองและวาระสามของการพิจารณาร่างกฎหมาย ร่างกฎหมายที่อภิปรายในวาระสามจะอภิปราย ในที่ประชุมสภา นับตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา คณะกรรมการหลักที่รับผิดชอบในร่างกฎหมายนั้นมี หน้าที่จัดเตรียมบันทึกหลักการและเหตุผลเพื่อพิจารณาในวาระสอง โดยจะต้องระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ ในการร่างกฎหมาย เช่น เหตุผลในการยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อรับสถิติเพื่อแก้ไข ความเห็นของผู้เสนอร่างกฎหมาย และผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในกระบวนการร่างกฎหมาย แต่กระนั้นก็ตาม คณะกรรมการไม่มีเวลา เพียงพอหรือมีทรัพยากรบุคคลเพียงพอในการจัดเตรียมรายละเอียดของบันทึกหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมาย ตัวแทนของคณะกรรมการที่รับผิดชอบร่างกฎหมายนั้นควรได้กล่าวถึงการอภิปรายของคณะกรรมการ เกี่ยวกับร่างนั้นในที่ประชุมของสภา

คณะกรรมการจำนวนหลายคณะของรัฐสภาเอสโตเนีย ได้ดำเนินการบันทึกเสียงการประชุม คณะกรรมการที่ประชุมเป็นการลับ โดยบันทึกเสียงนี้ใช้เพื่อจัดทำรายงานการประชุมและจัดทำเอกสารอื่น เช่น บันทึกหลักการและเหตุผลหรือรายงาน หรืออาจใช้เพื่อเตือนความจำ เช่น หากการประชุมนั้นใช้เวลาไปนาน โดยการบันทึกเสียงจะทำให้ทราบว่าที่ประชุมได้อภิปรายกันเรื่องอะไร แต่ในอีกทางหนึ่งก็อาจสร้างภาพที่บิดเบือน ให้กับคนที่มิได้เข้าร่วมประชุมได้เพราะไม่ทราบว่าใครพูดอะไรและใครอยู่ในห้องประชุมบ้าง อีกทั้งไม่ทราบว่า เวลาที่พูดผู้พูดหรือคนอื่น ๆ แสดงลักษณะท่าทางอย่างไร การลงคะแนนกระทำด้วยวิธีใด เป็นต้น ทั้งนี้ การบันทึกเสียง ในการประชุมคณะกรรมการมิใช่เป็นการบังคับว่าต้องทำ ไม่มีกฎหมายระบุและคณะกรรมการบางคณะก็ได้ ดำเนินการบันทึกเสียงก็มี เหตุผลที่บางคณะมิได้ทำการบันทึกเสียงการประชุมเนื่องจากสถานะทางกฎหมายที่ไม่ ชัดเจนของการเข้าถึงการบันทึกเสียงนั้น นอกจากนี้ คณะกรรมการบางคณะยังเห็นว่าการบันทึกเสียงเป็น การจำกัดเสรีภาพในการพูดหรือการกล่าวถ้อยคำด้วย

ในการแก้ไขข้อบังคับการประชุมรัฐสภาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของรัฐสภา มีการจัดตั้งคณะทำงาน ที่ประกอบด้วยข้าราชการรัฐสภาเอสโตเนียที่เรียกว่า Chancellery of the Riigikogu เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์ ปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้น โดยผลของงานที่เกิดจากคณะทำงานนี้คือร่างกฎหมายแก้ไข ข้อบังคับการประชุมรัฐสภาและรัฐบัญญัติกฎเกณฑ์ภายในรัฐสภา ซึ่งในกระบวนการการดำเนินงานแล้วเมื่อ ร่างกฎหมายหรือการแก้ไขนั้นเป็นที่สนใจของสื่อ งานก็เสมือนจะหยุดชะงักลง ซึ่งถ้าหากพิจารณาว่าสิ่งใดเป็น ข้อมูลแล้ว ก็มีความเป็นไปได้ที่สื่อจะขูดข้อมูลนั้น โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้ สื่อได้เริ่มแสดงความสนใจในการบันทึกเสียง มากขึ้น ปัจจุบัน Chancellery of the Riigikogu กำลังเป็นประเด็นโต้เถียงกันในศาลว่าการบันทึกเสียงในการ ประชุมนั้นถือเป็นข้อมูลสาธารณะที่เปิดเผยได้หรือไม่ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจะต้องไม่มีการจำกัดการเข้าถึงข้อมูล แต่ตามกฎหมายของเอสโตเนียนั้น การพิจารณาของคณะกรรมการในการสอบสวนเรื่องใด ๆ นั้นจะประชุม โดยลับเช่นเดียวกับการประชุมคณะกรรมการคณะอื่น ๆ โดยคณะกรรมการจะจัดพิมพ์เผยแพร่ร่างของ คณะกรรมการของตนในรายงานเมื่อสิ้นสุดงานนั้น ๆ แล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการแต่ละคณะมีเจ้าหน้าที่รัฐสภา ประจำอยู่จำนวน ๒ - ๕ คน มีหน้าที่หลักคือให้คำแนะนำในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญและประเด็นทางกฎหมาย

อีกทั้งให้การสนับสนุนทางด้านธุรการทั่ว ๆ ไปด้วย ดังนั้น เจ้าหน้าที่นี้จึงต้องพิจารณาถึงการแจ้งกิจกรรมที่สำคัญให้สาธารณชนทราบด้วย

๒) “เปิดรัฐสภา : ระบบการสนับสนุนด้านนิติบัญญัติที่ออกแบบเพื่อยกระดับการสื่อสารกับประชาชน และเพื่อให้การระบุความต้องการด้านนิติบัญญัติเป็นไปโดยสะดวกขึ้น” (Open National Assembly : A legislative support system designed to enhance communication with citizens, and to facilitate the identification of legislative needs) โดย นาย Heong - Joon PARK เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี มีระบบที่จะช่วยสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ โดยมีหน่วยงานที่สำคัญคือสำนักงานที่ปรึกษาด้านนิติบัญญัติ มีหน้าที่หลักคือพิจารณาและร่างกฎหมายที่จะเสนอรัฐสภา ดังนั้นหน่วยงานนี้จึงให้บริการการร่างกฎหมาย ดำเนินการทำการวิจัยศึกษาที่มาจากที่เกี่ยวข้องในประเด็นด้านนโยบายที่เสนอพิจารณาความถูกต้องสมบูรณ์ตามกฎหมาย และยกร่างกฎหมายตามรูปแบบและโครงสร้างการพิจารณากฎหมายตามที่สมาชิกรัฐสภาร้องขอ สำนักงานที่ปรึกษาด้านนิติบัญญัติมีผู้เชี่ยวชาญในการยกร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญจะมีความเป็นกลางไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ทั้งนี้ นับตั้งแต่รัฐสภาชุดที่ ๑๙ ในปี ๒๕๕๕ จนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา สำนักงานได้รับคำร้องให้ยกร่างกฎหมายถึงจำนวนถึง ๒๐,๐๐๐ ร่างโดยประมาณ

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ได้ใช้ความพยายามอยู่ทุกขณะในการที่จะปรับเปลี่ยนตัวเองให้เป็นสถาบันเปิดที่สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ โดยการขยายช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ กับประชาชน หนึ่งในช่องทางที่ว่าเป็นคือ ชุมชนโต้ะกลม เป็นการเปิดโอกาสให้รัฐสภาเข้าเยี่ยมชุมชนท้องถิ่นและรับฟังความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายที่กระทบกับชุมชน และหาวิธีการแก้ไขที่ดีที่สุดให้กับชุมชน หนึ่งในบทบาทสำคัญของรัฐสภาคือการบัญญัติกฎหมายที่ตรงกับความต้องการและแก้ไขข้อกังวลของประชาชน แต่ประชาชนที่เห็นว่าการจะเข้าถึงและสื่อสารกับสถาบันนิติบัญญัติได้นั้นเป็นเรื่องยากอีกทั้งเชื่อว่าความกังวลของตนมิได้ถูกสะท้อนในกฎหมายอย่างเพียงพอ รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีจึงได้ริเริ่มโครงการชุมชนโต้ะกลมขึ้นเพื่อเสริมสร้างระบบการสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติของสภาให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้สมาชิกรัฐสภามีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเพื่อรวบรวมความคิดเห็นที่มีอยู่หลากหลาย

สำหรับขั้นตอนการดำเนินการจัดทำชุมชนโต้ะกลมนั้น เริ่มจากสมาชิกรัฐสภากร้องขอสำนักงานที่ปรึกษาด้านนิติบัญญัติให้จัดการอภิปรายในรูปแบบชุมชนโต้ะกลมขึ้นในเขตเลือกตั้งของตน โดยสำนักงานจะเป็นผู้เตรียมงานและดำเนินการในด้านธุรการทั้งหมด เมื่อเริ่มอภิปรายโต้ะกลม และเริ่มด้วยการแสดงปาฐกถาพิเศษ จากนั้นจึงเป็นการอภิปรายของคณะ และเปิดให้ทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็น สิ่งที่มีการจัดชุมชนโต้ะกลมแตกต่างไปจากการประชุมหรือการสัมมนาอื่น ๆ คือ การเปิดให้ทุกคนร่วมอภิปราย ซึ่งจะทำให้ผู้อาศัยในชุมชนนั้นมีโอกาสที่จะได้แสดงความคิดเห็นของตนเองและสามารถพูดคุยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมาย และผู้แทนในเขตเลือกตั้งของตนในการอภิปรายเชิงลึกด้วย ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมการจัดชุมชนโต้ะกลมสามารถร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขต่อประเด็นปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย เมื่อเสร็จสิ้นการจัดชุมชนโต้ะกลมแล้ว สำนักงานที่ปรึกษาด้านนิติบัญญัติจะรวบรวมผลที่ได้จากการอภิปราย และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาโดยการบัญญัติกฎหมาย ซึ่งสำนักงานก็จะดำเนินการร่างกฎหมายเพื่อเสนอต่อสมาชิกรัฐสภาที่ร้องขอให้มีการจัดชุมชนโต้ะกลมนั้น ในขั้นแรก โดยเมื่อสมาชิกท่านนั้นได้นำร่างกฎหมายดังกล่าวเสนอเข้าสภาแล้ว ก็เป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการของสำนักงาน นับตั้งแต่ที่มีการจัดชุมชนโต้ะกลมครั้งแรกในโครงการนำร่องเมื่อเดือนสิงหาคมจำนวน ๕๓ ครั้ง สำนักงานที่ปรึกษาด้านนิติบัญญัติร่างกฎหมายเสนอ จำนวน ๖๔ ฉบับ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ผ่านการจัดชุมชนโต้ะกลม ในจำนวนนี้ มีร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้วออกเป็นกฎหมายจำนวน ๑๐ ฉบับ

๓) “ การสร้างสมดุลของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในรัฐสภาและสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญ : ประสพการณ์จากประเทศซิมบับเว ” (Balancing freedom of speech in Parliament and the right of every person to protection under the Constitution) โดย นาย Austin ZVOMA เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว

ความสมดุลระหว่างสิทธิของสมาชิกรัฐสภาในที่มีเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำในสภาและสิทธิของบุคคลในการได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญกำลังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันในซิมบับเว ซึ่งสิทธิที่ว่านี้เป็นสิ่งสนับสนุนที่ใช้ให้เห็นถึงความเป็นอิสระของรัฐสภาจากฝ่ายบริหาร รัฐธรรมนูญซิมบับเวบัญญัติถึงปฏิญญาว่าด้วยสิทธิว่ามีไว้สำหรับสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจำกัดเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำและเสรีภาพของสื่อตามมาตรา ๖๑ (๕) โดยเสรีภาพดังกล่าวนี้ไม่รวมถึง

- (ก) การยุยงส่งเสริมให้เกิดความรุนแรง
- (ข) การสนับสนุนการกล่าวคำพูดที่สร้างความเกลียดชัง
- (ค) การทำลายชื่อเสียงหรือศักดิ์ศรีของบุคคลอื่นโดยเจตนา หรือ
- (ง) การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยมีเจตนามุ่งร้ายหรือไม่มีเหตุผล

สมาชิกรัฐสภาซิมบับเวและประเทศอื่น ๆ มักจะตีความเสรีภาพในการพูดที่รัฐธรรมนูญให้กับสมาชิกรัฐสภาหรือเอกสิทธิ์ทางรัฐสภาว่าพวกเขาจะพูด “อะไรก็ได้” โดยไม่ต้องรับโทษจากการพูดนั้นและโดยไม่คำนึงว่าสิ่งที่กล่าวนั้นจะถูกหรือผิดจากข้อเท็จจริงหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ เสรีภาพในการพูดจึงมักถูกใช้ไปอย่างผิด ๆ การนำเสนอประเด็นอภิปรายในเรื่องนี้ต้องการยืนยันว่าเอกสิทธิ์ที่ให้แก่มembersของรัฐสภาที่ให้เสรีภาพในการพูดในสภาและในคณะกรรมการได้อย่างเป็นอิสระนั้นมิได้เป็นการให้อำนาจโดยเด็ดขาด สิทธิในการมีเสรีภาพในการพูดในสภาอาจถือเป็นหลักสำคัญเรื่องหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย สิทธินี้จึงไม่ควรถูกยกเว้นจากข้อจำกัดที่กำหนดโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญของซิมบับเว ดังนั้น จึงต้องมีข้อจำกัดเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่บุคคลอื่นพึงมีด้วย สิ่งนี้เองจึงเป็นการถ่วงดุลที่ควรมีระหว่างการดำเนินการอย่างเป็นทางการอย่างเป็นอิสระและเกิดประสิทธิผลของรัฐสภาและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

รัฐสภามีอำนาจหน้าที่สำคัญสามประการ คือ การออกกฎหมาย การเป็นตัวแทน และการตรวจสอบ และเพื่อให้การทำหน้าที่ดังกล่าวดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐสภาจึงต้องมีอำนาจ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันบางประการ เพื่อให้สมาชิกสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ปราศจากความกลัวที่จะถูกดำเนินคดีหรือได้รับโทษและปราศจากอุปสรรคใด ๆ เอกสิทธิ์ทางรัฐสภาอันหนึ่งคือเสรีภาพในการพูด ในกรณีของซิมบับเว เสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อปรากฏในรัฐธรรมนูญตามที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว นั่นคือ ทุกคนมีเสรีภาพในการพูด ซึ่งเสรีภาพนี้ได้แก่ เสรีภาพในการได้รับและสื่อสารความคิดและข้อมูลต่าง ๆ เสรีภาพในการพูดที่รัฐธรรมนูญให้ไว้แก่ประชาชนซิมบับเวทุกคนในฐานะเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานนี้จึงเป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของเสรีภาพในการพูดในสังคมประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ สมาชิกรัฐสภาจึงมักโต้แย้งบ่อยครั้งว่าเนื่องจากสิทธิในการมีเสรีภาพในการพูดเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชนที่มีอาจแบ่งแยกได้ ดังนั้น สิทธินี้จึงอยู่เหนือสิทธิและเสรีภาพอื่น ๆ และไม่ควรถูกจำกัด แต่กระนั้น ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้ก็โต้แย้งว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๘ เรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของรัฐสภาบัญญัติให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภา และสมาชิกมีเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำในรัฐสภา และในการประชุมของคณะกรรมการของรัฐสภาทุกคณะ ขณะเดียวกันก็ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และคำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของสภา ทั้งนี้ไม่ต้องถูกดำเนินคดีในทางแพ่งหรืออาญาไม่ต้องถูกจับกุมตัว หรือรับโทษจำคุก สำหรับถ้อยคำที่ได้กล่าวไป ซึ่งวัตถุประสงค์ของบทบัญญัตินี้เพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพ อำนาจ และศักดิ์ศรีของรัฐสภา

อย่างไรก็ดี เมื่อรัฐธรรมนูญให้หลักประกันของการมีเสรีภาพในการพูดให้แก่สมาชิกรัฐสภา แต่กว้างข้อจำกัดเพื่อมิให้การใช้สิทธินี้ไปกระทบกับสิทธิของผู้อื่นเช่นกัน ซึ่งเป็นไปตาม มาตรา ๖๑ (๕) ของ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับเว นอกจากนี้ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๖๒ ยังห้ามมิให้สมาชิกใช้ถ้อยคำ ที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่สุภาพ ทำให้เกิดความไม่พอใจแก่ประมุขของรัฐ รัฐสภาหรือสมาชิกและประธานสภา

๔) “การจัดตั้งสภาแห่งใหม่ – ประสบการณ์จากประเทศเคนยา” (Establishing a New House of Parliament – the Kenyan Experience) โดย นาย Jeremiah M. NYEGENYE เลขาธิการวุฒิสภาเคนยา

ประเทศเคนยา ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อปี ๒๕๐๖ และมีรูปแบบการปกครองแบบ สาธารณรัฐในปี ๒๕๐๗ รัฐธรรมนูญเอกราชของเคนยากำหนดให้ฝ่ายนิติบัญญัติใช้ระบบสภาคู่เรียกว่ารัฐสภา ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (มีสมาชิกจำนวน ๑๑๗ คน) และวุฒิสภา (มีสมาชิกจำนวน ๔๑ คน) สามปี ภายหลังจากได้รับเอกราช มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเดือนธันวาคม ๒๕๐๙ ให้ยุบวุฒิสภาโดยให้ไปรวมกับสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีรูปแบบเป็นสภาเดี่ยวคือ “รัฐสภา” เนื่องจากเห็นว่าระบบสภาคู่ทำงานซ้ำซ้อนและทำให้ กระบวนการพิจารณากฎหมายล่าช้าในขณะที่ประเทศที่ได้รับเอกราชใหม่จะต้องเร่งพัฒนาและเติบโต อีกทั้งยังเห็นว่ารูปแบบสภาคู่สร้างบรรยากาศทางการเมืองในลักษณะเกิดการแบ่งแยกอย่างไม่เหมาะสม เคนยาใช้ ระบบสภาเดี่ยวมาเป็นระยะเวลา ๔๔ ปี จนเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ เคนยาได้ทำประชามติโดยจำนวน ร้อยละ ๗๐ เห็นชอบให้มีรัฐธรรมนูญใหม่ซึ่งกำหนดให้ฝ่ายนิติบัญญัติใช้รูปแบบสภาคู่ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๓๕๐ คน โดยในจำนวนนี้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ๖๘ คน ซึ่งต่อมาก็ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญใหม่ที่ว่านี้โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดให้การเลือกตั้งครั้งแรกของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภากระทำในวันเดียวกัน โดยให้จัดภายในหกสัปดาห์หลังจากที่มีการ ยุบสภา (สภาชุดที่สิบ) หรือเมื่อสิ้นสุดอายุของสภา

เมื่อมีการจัดตั้งวุฒิสภาใหม่อีกครั้ง สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงเป็นประการแรก ๆ คือ ๑) การ จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาโดยจัดให้มีบุคลากรเพื่อสนับสนุนการทำงานของวุฒิสภา แต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภาก่อนที่ประธานวุฒิสภาจะทำการสาบานตนและเริ่มทำงาน ในประเทศเคนยา เลขาธิการสภาได้รับการ แต่งตั้งจากคณะกรรมการบริการกิจการรัฐสภา นอกจากนี้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่วุฒิสภาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จึงมีโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่รัฐสภาและโครงการทัศนศึกษาเยี่ยมชมรัฐสภา เป็นต้น ๒) ข้อบังคับ การประชุมวุฒิสภา ซึ่งก่อนที่จะมีสภาชุดที่ ๑๑ หน้าที่ในการร่างข้อบังคับการประชุมสำหรับสภาใหม่จะตกเป็น หน้าที่ของสภาชุดที่ ๑๐ เป็นต้น ๓) อาคารรัฐสภา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเช่น ห้องทำงานของสมาชิกวุฒิสภา การจัดการ รักษาความปลอดภัยในสถานที่ ที่จอดรถสำหรับสมาชิก เจ้าหน้าที่ และประชาชน ความพอเพียงในการให้บริการ จัดเลี้ยง ฯลฯ ๔) คหภาพประกอบพิธี อันเป็นคหภาพแสดงถึงอำนาจที่มอบให้แก่ประธานสภา ๕) เครื่องกุธภัณฑ์ สำหรับประธานวุฒิสภาและเลขาธิการวุฒิสภา ๖) การทำหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่งรัฐสภามีอำนาจสำคัญสามประการ คือ การออกกฎหมาย การเป็นผู้แทน และการตรวจสอบฝ่ายบริหาร กิจการต่างๆ ต้องเริ่มใหม่เนื่องจากเคนยา ไม่มีวุฒิสภามาเกือบห้าสิบปี ๗) การสร้างให้ประชาชนตระหนักรู้ถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของวุฒิสภารวมทั้งการทำงาน ร่วมกับรัฐสภาประเทศอื่น ๆ ทั้งในภูมิภาคและรัฐสภาทั่วโลก และ ๘) การเรียนรู้จากบทเรียนการทำงานที่ผ่านมา ในอดีต

๕) “การบริหารจัดการรัฐสภาที่ใช้ภาษาหลายภาษา : ตัวอย่างของสมาพันธ์รัฐสวิส” (The management of a multilingual Parliament : the Swiss example) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐสมาพันธ์รัฐสวิส

สวิตเซอร์แลนด์ เป็นชาติที่ใช้หลายภาษาจนเป็นอัตลักษณ์ของประเทศไปแล้วและสิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่ประกอบขึ้นเป็นวัฒนธรรมของชาติซึ่งมีทั้งภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี และโรมานซ์ ทั้งนี้ในอารัมภบทของรัฐธรรมนูญแห่งสมาพันธ์รัฐสวิสได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ชาวสวิสรู้สึกเสมอว่า ประชาชนชาวสวิสถูกกำหนดให้อยู่ร่วมกันโดยเคารพความแตกต่างร่วมกัน โดยเฉพาะความแตกต่างในด้านภาษาและวัฒนธรรม ยิ่งกว่านั้น รัฐธรรมนูญยังแยกความแตกต่างระหว่างภาษาประจำชาติกับภาษาทางการอย่างชัดเจนด้วย โดยภาษาประจำชาติได้แก่ ภาษาเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และโรมานซ์ ส่วนภาษาทางการได้แก่สามภาษาแรกที่กล่าวมาคือ เยอรมัน ฝรั่งเศส และอิตาลี ไม่รวมโรมานซ์ ทั้งสามภาษานี้มีสถานะความเป็นทางการเท่ากันนั้นหมายความว่าทุกครั้งที่รัฐสภาออกกฎหมายจะต้องเผยแพร่เป็นสามภาษาทางการนี้

รัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส ประกอบด้วยสองสภา ปัจจุบันมีสมาชิกรัฐสภาที่ใช้ภาษาเยอรมัน จำนวน ๑๗๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗๑) ใช้ภาษาฝรั่งเศส จำนวน ๕๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๓) ใช้ภาษาอิตาลี จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๕) และภาษาโรมานซ์ จำนวน ๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑) โดยทั่วไป สมาชิกจะใช้ภาษาของเขตเลือกตั้งที่ตนได้รับเลือกเข้ามาซึ่งโดยปกติก็คือภาษาแม่ของตนเองแต่ก็ไม่เสมอไป สมาชิกที่พูดภาษาเยอรมันอาจเป็นตัวแทนในแคว้นที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส และเมื่อเขาอภิปรายในสภาเขาก็ใช้ภาษาฝรั่งเศส สมาชิกบางคนพูดได้สองภาษา บางคนพูดได้สามภาษา ขณะที่อภิปรายอยู่สามารถเปลี่ยนไปพูดอีกภาษาหนึ่งได้ขึ้นอยู่กับผู้ฟัง และเรื่องที่อภิปราย มีสมาชิกที่พูดภาษาอิตาลีท่านหนึ่งพูดภาษาอิตาลีในสภาเมื่อเขากล่าวถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในเขตเลือกตั้งของเขา และจะพูดภาษาฝรั่งเศสเมื่อเขาต้องการให้ทุกคน “ฟัง” เขาและจะพูดภาษาเยอรมันเมื่อเขาต้องการให้ทุกคน “เข้าใจ” เรื่องที่เขาพูด

การอภิปรายในที่ประชุมสภาที่ปรึกษาแห่งชาติหรือสภาผู้แทนราษฎรจะมีการแปลภาษาทางการเป็นสามภาษาทันที ส่วนการแปลเป็นภาษาโรมานซ์นั้นจะแปลต่อเมื่อมีการร้องขอล่วงหน้าเท่านั้น ส่วนรายงานของคณะกรรมการโดยปกติจัดทำเป็นสองภาษาคือเยอรมันและฝรั่งเศสหรืออิตาลี ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติหรือสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานการประชุมจะใช้ภาษาแม่ของตนเอง ส่วนสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐหรือวุฒิสภาไม่มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในการใช้ภาษา สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐไม่มีการแปลเป็นภาษาอื่นในระหว่างการอภิปรายและสมาชิกเองก็ไม่ต้องการล่ามด้วย เนื่องจากประชาชนคาดหวังว่าสมาชิกวุฒิสภาจะสามารถเข้าใจการอภิปรายอย่างน้อยภาษาประจำชาติหนึ่งภาษา

การที่มีภาษาประจำชาติมากกว่าหนึ่งภาษานี้มีอิทธิพลต่อองค์กรอื่น ๆ ของรัฐสภาด้วย เช่น เมื่อปีที่แล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นสมาชิกที่ใช้ภาษาเยอรมัน ส่วนประธานวุฒิสภาพูดภาษาอิตาลี ปีนี้ ประธานของสองสภาพูดภาษาเยอรมัน ดังนั้นปีถัดไป ประธานของทั้งสองสภาจะเป็นผู้ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่นเดียวกัน หากประธานใช้ภาษาเยอรมัน รองประธานสภาอย่างน้อยหนึ่งคนต้องพูดภาษาฝรั่งเศส

ในส่วนกระบวนการด้านการบัญญัติกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัตินั้น เมื่อจะเริ่มเสนอร่างกฎหมาย รัฐบาลจะต้องเสนอร่างกฎหมายต่อสภาในสามภาษาทางการ ในชั้นคณะกรรมการเตรียมการใช้ภาษาเยอรมันและฝรั่งเศสในการอภิปราย เช่นเดียวกับในที่ประชุมสภาเมื่อได้มีการพิจารณาร่างกฎหมายในสองสภาเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการยกร่างกฎหมายของรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกจากสองสภา จะทำการตรวจสอบร่างกฎหมายในสามภาษาทางการว่าสอดคล้องตรงกันหรือไม่ ก่อนที่จะส่งกลับไปลงมติในสองสภา

๖) “ศัพท์บัญญัติด้านรัฐสภา : การสร้างฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส” (Parliamentary Terminology : Creating a Terminological and Textual Database at the Portuguese Parliament) โดย นาย José Manuel ARAUJO รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

ฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (The Terminological and Textual Database of the Assembly of the Republic – BDTT - AR) เป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเสนอหลายภาษา ได้แก่ ภาษาโปรตุเกส ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส ซึ่งประกอบด้วยฐานข้อมูลที่เป็นโครงสร้างซึ่งรวบรวมคำศัพท์เฉพาะ

ที่ใช้ภายในรัฐสภาโปรตุเกส โดยฐานข้อมูลจะแสดงเป็นคำศัพท์ภาษาโปรตุเกสและเปลี่ยนคำเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส รวมถึงความหมายของคำศัพท์

ฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติด้านรัฐสภาเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลบทความซึ่งได้วางระบบให้มีการเข้าถึงคำศัพท์จากฐานข้อมูลคำศัพท์ซึ่งอยู่ในรัฐสภาโปรตุเกส ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่การตรวจสอบคำศัพท์จะปรากฏอยู่ในบทความเดียวหรือในหลายบทความ และยังสามารถเห็นคำศัพท์ได้จากหลากหลายบริบท

ฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (BDTT - AR) เป็นผลมาจากความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชา โดยร่วมมือกับหน่วยบริการการแปลของรัฐสภาโปรตุเกส และศูนย์ภาษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย Universidade Nova de Lisboa (CLUNL)

๑. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์แรกของฐานข้อมูล คือ เพื่อที่จะสนองความต้องการของเจ้าหน้าที่แปลภาษาของรัฐสภาโปรตุเกส โดยการสร้างแหล่งข้อมูลที่เป็นหลายภาษา ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหการแปล รวมถึงให้บริการกับบุคคลซึ่งจำเป็นต้องเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ส่วนวัตถุประสงค์อื่น ๆ ของโครงการนี้คือ ความต้องการที่จะจัดระบบแหล่งความรู้ของรัฐสภา

โครงการนี้ประกอบไปด้วยมาตรการภายในที่อยู่ในขอบข่ายการแปล ดังนี้

- การรวมศูนย์กลางของการแปลที่อยู่ในด้านการบริการการแปลของรัฐสภา
- การรวบรวมเครื่องมือเพื่อช่วยเหลือในเรื่องการแปล
- การสร้างโปรแกรมสำหรับการแปลที่อยู่ในอินเทอร์เน็ต
- การรวบรวมศัพท์บัญญัติในภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสในบริบทที่หลากหลาย

ซึ่งจะช่วยให้การทำงานของรัฐสภาราบรื่นขึ้น

๒. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ใช้งานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะเป็นนักแปลของรัฐสภา แต่มีบางกลุ่ม เช่น สมาชิกรัฐสภา นักกฎหมาย นักเขียน และที่ปรึกษา ที่ต้องการจะจัดทำเอกสารเฉพาะที่เป็นภาษาโปรตุเกส ภาษาอังกฤษ หรือภาษาฝรั่งเศส สามารถใช้แหล่งข้อมูลหลายภาษานี้ได้ สำหรับผู้ใช้อื่น ๆ ที่สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต ได้แก่ นักแปลอิสระ รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ทำงานร่วมกับรัฐสภาโปรตุเกส อาทิ นักเรียน ครู เป็นต้น

๓. โครงสร้างการทำงาน

การร่วมมือกันระหว่าง ๒ สถาบัน โดยมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการพัฒนากระบวนการทำงานให้เหมาะสมกับรัฐสภาโปรตุเกส โดยการออกแบบฐานข้อมูล การสนับสนุนและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และฝึกอบรมให้แก่กลุ่มคนทำงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้ สำหรับรัฐสภาโปรตุเกสมีหน้าที่ให้แหล่งข้อมูลทางนิติบัญญัติ จัดตั้งคณะทำงาน ปรับกระบวนการทำงาน และพัฒนาระบบฐานข้อมูล โดยโครงการดังกล่าวนี้มีกระบวนการทำงาน ๓ กระบวนการ คือ ๑) การนำไปปฏิบัติ ๒) การพัฒนา และ ๓) การดูแลรักษาระบบ

๑) การนำไปปฏิบัติ

การประชุมร่วมกับหน่วยงานบริการต่าง ๆ ของรัฐสภาโปรตุเกสได้จัดขึ้นเพื่อพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้องว่าจะทำงานอย่างไร โดยได้มีการระบุถึงความต้องการในขอบเขตของคำศัพท์และการจัดการความรู้ และจัดตั้งเกณฑ์ทฤษฎีและกระบวนการเพื่อนำไปออกแบบฐานข้อมูลซึ่งจัดทำโดยมหาวิทยาลัย และการพัฒนาระบบซึ่งจัดทำโดยรัฐสภาโปรตุเกส

๒) การพัฒนา

สำหรับขั้นตอนแรกนี้จะเกี่ยวข้องกับการออกแบบการบันทึกคำศัพท์ซึ่งเกี่ยวข้องกับขอบข่ายของคำศัพท์และข้อมูลที่จะนำมาบรรจุใส่ รวมถึงการจดจำผู้ใช้งานข้อมูล และขั้นตอนมาดำเนินการโดยจะวาดภาพฐานข้อมูลเหล่านี้ให้กระจ่างชัดตามกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยทันทีโดยไม่มีการย้าย

ข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้สามารถมองเห็นได้และซ่อนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยรัฐสภา และผลลัพธ์ดังกล่าวนี้จะสามารถมองเห็นได้โดยทันทีในฐานะข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกสบนอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต

สำหรับขั้นตอนที่สามเป็นการสร้างความยุ่งยากของคลังข้อมูลโดยเริ่มแรกคลังข้อมูลประกอบด้วยบทความ จำนวน ๘ บทความ และต่อมาก็ค่อย ๆ มีบทความใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นตามโครงการที่พัฒนาขึ้นซึ่งบทความดังกล่าวจะปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้นด้วย (คลังข้อมูลประกอบไปด้วยการบัญญัติกฎหมาย โดยเมื่อมีการปรับแก้ก็สามารถที่จะนำมาเพิ่มได้) ปัจจุบันนี้ คลังข้อมูลของฐานข้อมูลฯ ประกอบด้วยบทความทั้งหมด จำนวน ๑๒ บทความ สำหรับขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการของคลังข้อมูลและกระบวนการทางคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ การสร้างรายการคำศัพท์จะคัดเลือกมาจากคลังข้อมูลและจัดเตรียมข้อมูลไว้สำหรับกระบวนการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกระบวนการบัญญัติศัพท์นี้ได้รวมคำศัพท์เป็นภาษาโปรตุเกส และการค้นหาสามารถเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากการอนุญาตให้มีการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทุกคนสามารถทำโดยผ่านอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต และเป็นความร่วมมือกันระหว่างคณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์และคณะทำงานกลุ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่งสนับสนุนโดยมหาวิทยาลัย Universidade Nova de Lisboa (CLUNL)

ภายหลังจากกระบวนการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้อง คณะทำงานด้านศัพท์บัญญัติจะทำการค้นหาเพื่อเปรียบเทียบคำเหมือนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยอาศัยหลักการแปลอย่างเป็นทางการตามบทความดังกล่าวข้างต้น

๓) การดูแลรักษาระบบ

ขั้นตอนสุดท้ายภายหลังจากการจัดการกับข้อมูลและการให้คำปรึกษานักศัพท์วิทยา (terminologist) ของมหาวิทยาลัย คือ ขั้นตอนของการบำรุงรักษาซึ่งสร้างความมั่นใจให้ว่ารัฐสภาโปรตุเกสจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นอิสระ นอกจากนี้ เพื่อที่จะกระตุ้นความเคลื่อนไหวของฐานข้อมูล จึงต้องมีการบัญญัติคำศัพท์ลงฐานข้อมูลไว้อย่างต่อเนื่อง

๔. คำจำกัดความ

การให้คำจำกัดความในภาษาโปรตุเกสที่เหมาะสมจะดำเนินการโดยรัฐสภาโปรตุเกสซึ่งอยู่ในระหว่างขั้นตอนที่ ๒ ของโครงการ โดยในขั้นตอนนี้จะมีวิธีดำเนินการอยู่ ๒ ขั้นย่อย คือ ๑) การทบทวนคำจำกัดความที่มีอยู่แล้ว และ ๒) การใช้ความหมายใหม่สำหรับคำศัพท์ที่มีอยู่ ซึ่งคณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์จะมีหน้าที่ในการทบทวนและแก้ไขคำจำกัดความ เพื่อจัดเตรียมไว้ให้คณะทำงานกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องในลำดับต่อไป

สำหรับกระบวนการทบทวนคำจำกัดความ คณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์จะทำการตรวจสอบรายการคำศัพท์ที่อธิบายถึงความหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภามากที่สุด และจะทำการปรับแก้ไขความหมายตามที่อยู่ในรายการนี้ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่ได้ตั้งขึ้นไว้สำหรับการร่างคำจำกัดความเพื่อฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (BDTT - AR)

ภายหลังจากที่ได้มีการหารือเกี่ยวกับคำจำกัดความแล้ว จะทำการตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งหากข้อตกลงไม่สิ้นสุด คำจำกัดความจะส่งกลับไปให้คณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์พิจารณาแก้ไขใหม่อีกครั้งและเสนอต่อที่ประชุมในครั้งถัดไป

๕. คณะทำงานต่าง ๆ

โครงการดังกล่าวนี้ได้จัดตั้งคณะทำงานขึ้น จำนวน ๒ คณะ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาจากหน่วยงานต่าง ๆ และสถาบันต่าง ๆ ซึ่งมีคณะทำงาน ดังนี้

๑) คณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์ (Terminology Group)

๒) คณะทำงานกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Group of Experts)

คณะทำงานด้านการบัญญัติศัพท์ ประกอบด้วยนักแปล นักศัพท์วิทยา นักเอกสารสนเทศ (documentalist) และนักเขียน ซึ่งจะทำหน้าที่ในการรวบรวมคลังคำศัพท์ กระจายคำศัพท์จากบทความ เขียนรายการคำศัพท์เพื่อการตรวจสอบความถูกต้อง ร่างความหมาย เป็นต้น

สำหรับคณะทำงานกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยนักกฎหมายที่มีประสบการณ์ที่ครอบคลุมด้านรัฐสภา และความรู้ด้านบทความที่จัดทำโดยรัฐสภาเป็นอย่างดี โดยจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และคำจำกัดความ ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต โดยจำนวนของผู้เชี่ยวชาญในคณะทำงานจะมีจำนวนเป็นเลขคี่ เนื่องจากบางครั้งจำเป็นต้องมีการออกเสียงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์

๖. การนำไปปฏิบัติ ซึ่งเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต

ฐานข้อมูลคำศัพท์ได้เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยมีคำศัพท์จำนวน ๔๐๐ คำ และสามารถเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยฐานข้อมูลเดียวกันนี้ยังเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

ต่อมาเมื่อมกราคม ๒๕๕๓ ได้มีการปรับปรุงฐานข้อมูล และทำการเผยแพร่ผ่านอินเทอร์เน็ตในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และอินเทอร์เน็ตในเดือนกันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งปัจจุบันนี้มีคำศัพท์ที่เผยแพร่ผ่านอินเทอร์เน็ต ประมาณ ๑,๕๐๐ คำ จากคำศัพท์ที่อยู่ในฐานข้อมูล ประมาณ ๓,๕๐๐ คำ

๗. การให้บริการ

ฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (BDTT - AR) เป็นแหล่งข้อมูลหลายภาษาที่ประกอบด้วยฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติและฐานข้อมูลบทความ

ฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติ จะขึ้นอยู่กับบริบทของภาษาโปรตุเกสและแสดงคำเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ซึ่งการบันทึกศัพท์แต่ละคำจะประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ทางรัฐสภา เช่น ประเภทของไวยากรณ์ คำจำกัดความ ตัวอย่าง การเปลี่ยนภาษา และบริบทที่แตกต่างกัน โดยฐานข้อมูลสามารถค้นหาได้ง่าย โดยคำศัพท์หรือคำเริ่มต้น รวมถึงการค้นหาขั้นสูง เช่น การตัดคำ คำย่อ คำเหมือน หรือแม้แต่คำศัพท์ที่ประกอบด้วยความหมาย ซึ่งการบันทึกศัพท์บัญญัติจะให้ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ อาทิ ประเภทของไวยากรณ์ และคำย่อที่ใช้บ่อยในรัฐสภา รวมถึงสำนวนโวหาร นอกจากนี้ เพื่อที่จะแสดงค่าออกมาเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส การบันทึกจะมาจากภาษาโปรตุเกสอย่างเป็นทางการ และนำมาใส่ไว้ในฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติ

สำหรับฐานข้อมูลบทความ จะประกอบด้วยบทความทุกบทความที่สร้างขึ้นไว้ในคลังคำศัพท์ ซึ่งคำศัพท์จะจัดกระจายอยู่ในฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติ โดยการแสดงคำศัพท์จะอยู่ในบริบทที่กว้างขึ้น รวมถึงแสดงจำนวนการเกิดขึ้นของคำศัพท์ ประเภทของการเกิดขึ้นในข้อความ เป็นต้น ในขั้นตอนของการค้นหาในฐานข้อมูลศัพท์บัญญัติจะให้คำไว้อย่างครบถ้วน ลดคำ หรือตัดคำ โดยแสดงไว้ในเนื้อหาข้อความเดียวหรือมากกว่านั้น

ฐานข้อมูลทั้งสองดังกล่าวข้างต้นจะเชื่อมโยงกัน ซึ่งการค้นหาขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ใช้ โดยผู้ใช้สามารถเริ่มต้นจากคำศัพท์แล้วจึงเข้าถึงบทความ หรือเริ่มจากบทความแล้วจึงเข้าถึงคำศัพท์ เป็นต้น

๘. บทสรุป

ฐานข้อมูลดังกล่าวนี้ได้รับการออกแบบตามข้อกำหนดที่ต้องการรับรองคุณภาพของเนื้อหา ซึ่งได้มีการตรวจสอบความถูกต้องอย่างเป็นระบบโดยคณะทำงานด้านต่าง ๆ ที่ประกอบด้วย นักภาษาศาสตร์ นักศัพท์วิทยา นักแปล นักเอกสารสนเทศ นักกฎหมาย และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบข่ายงานทางรัฐสภา

ฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (BDTT - AR) รวบรวมจากข้อมูลที่อยู่ในขอบข่ายของรัฐสภาและข้อมูลทางด้านกฎหมายที่อยู่ในภาษาโปรตุเกส สำหรับมุมมองของการแปลฐานข้อมูลให้ความหมายที่แน่นอนได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการตัดสินใจในการเลือกใช้คำศัพท์ และสำหรับมุมมองของการผลิตเอกสาร ฐานข้อมูลให้ความสอดคล้องกันทั้งงานเขียนและการพูดที่ดียิ่งขึ้น โดยฐานข้อมูลดังกล่าวนี้รัฐสภาโปรตุเกสได้แสดงให้เห็นถึงการกระจายของข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับศัพท์บัญญัติและแสดงให้เห็นถึงการรวมเป็นหนึ่งเดียวและการจัดการภาษาให้ถูกต้อง ซึ่งฐานข้อมูลนี้ยังคงทำหน้าที่เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงในขอบข่ายของรัฐสภาซึ่งเป็นหน่วยงานราชการของโปรตุเกส

นอกจากนี้ ฐานข้อมูลคำศัพท์และบทความของรัฐสภาโปรตุเกส (BDTT - AR) ยังคงมีความสำคัญกับการดำเนินงานด้านต่างประเทศของรัฐสภาโปรตุเกส เนื่องจากมีส่วนช่วยในเรื่องของการเขียนบทความและสุนทรพจน์เพื่อเข้าร่วมประชุมต่าง ๆ

๗) “การตอบสนองของสื่อต่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ของรัฐสภา” (The reaction of the media to parliamentary transparency) โดย Dr. Athanassios PAPAIOANNOU เลขาธิการรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)

ความโปร่งใสตรวจสอบได้ของรัฐสภากรีซ เป็นรายการที่นำเสนอการตัดสินใจของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาทุกอย่างโดยมีข้อยกเว้นที่จะไม่นำเสนอเรื่องราวของการตัดสินใจที่มีประเด็นอ่อนไหวเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว รายการนี้ได้นำเสนอเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ โดยมุ่งหมายให้กิจกรรมของรัฐสภาอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชน ซึ่งผู้จัดรายการไม่คาดคิดว่าการจัดรายการดังกล่าวได้กลายเป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบใหม่ให้สื่อไปวิพากษ์วิจารณ์การใช้เงินของรัฐสภา ตั้งประเด็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนของสมาชิกรัฐสภา สถานะของลูกจ้างของรัฐสภาและที่เลวร้ายคือภาพลักษณ์ที่แย่งลงของรัฐสภาในสายตาของประชาชน

ภายในระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา กรีซประสบกับวิกฤติเศรษฐกิจซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การทำงานของรัฐสภาได้รับการวิพากษ์วิจารณ์แบบต่อต้านจากสื่อและสาธารณะ ประชาชนไม่พอใจในพรรคการเมืองอยู่ตลอดและยังไม่พอใจเพิ่มมากขึ้นโดยมุ่งเป้าหมายไปที่รัฐบาลซึ่งกลายเป็นข้อได้เปรียบของพรรคฝ่ายค้านไปโดยปริยาย เมื่อปีที่แล้วประชาชนต่อต้านพรรคการเมือง นักการเมืองและระบบรัฐสภาทั้งหมด โดยคิดว่าสมาชิกรัฐสภาสนใจแต่ประโยชน์ส่วนตัวและมีเรื่องปิดบังประชาชนอยู่

รัฐสภาได้ทำการโต้ตอบโดยค่อย ๆ ปรับลดงบประมาณ ค่าตอบแทนของสมาชิกรัฐสภาและเงินเดือนของลูกจ้างตลอดจนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ งบประมาณทั้งหมดลดลงเกือบร้อยละ ๔๐ แต่ในความคิดของประชาชนยังคงคิดว่ามีบางอย่างอยู่เบื้องหลัง การลดงบประมาณอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ การจะทำให้ประชาชนกลับมาเชื่อมั่นในสถาบันการเมืองอีกครั้งจึงต้องมุ่งไปที่ความโปร่งใสตรวจสอบได้ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ข้อมูลทางการเงินของสมาชิกรัฐสภาทุกคนถูกนำขึ้นเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต และการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญคือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ ที่การตัดสินใจทุกอย่างของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาได้ปรากฏในหน้าเว็บพิเศษของรัฐสภากรีซซึ่งมีหัวข้อ “รัฐสภาที่โปร่งใสตรวจสอบได้” ปรากฏอยู่เพื่อให้ผู้ใช้งานได้เข้าไปสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้

รัฐสภาคาดหวังว่าผลตอบรับจากสื่อ ทั้งสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์จะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น แต่ผลกลับเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม สื่อทั้งหมดมุ่งโจมตีการทำงานของรัฐบาลอย่างหนัก

อย่างไรก็ดี สมาชิกรัฐสภากรีซและผู้บริหารระดับสูงเชื่อว่ารายการรัฐสภาที่โปร่งใสตรวจสอบได้ยังคงต้องมีอยู่ต่อไปโดยมีเหตุผลหลายประการ ดังนี้

- ความโปร่งใสตรวจสอบได้เป็นข้อเรียกร้องที่เป็นสากล ในระบอบประชาธิปไตยนี้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจการทำงานของรัฐบาลโดยชอบธรรม

- ถ้าประชาชนไม่ได้รับทราบข้อมูลทั้งหมด ประชาชนจะเชื่อว่ามีข้อมูลลับบางอย่างที่ถูกปิดบังเอาไว้ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความไม่โปร่งใส ตัวอย่างเช่น การให้ประชาชนรับรู้ว่ารัฐบาลใช้งบประมาณในการดำเนินการอะไรบางอย่างจะเป็นการดีกว่าการปิดบังเอาไว้

- การถ่ายทอดการตัดสินใจดำเนินการใดๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตจะทำให้ผู้มีอำนาจมีความระมัดระวังในการใช้งบประมาณมากยิ่งขึ้น ตลอดจนทำให้เลขาธิการรัฐสภาที่มีอำนาจที่จะคัดค้านการใช้งบประมาณในทางที่มีขอบได้

- เมื่อเวลาผ่านไป ประชาชนจะเกิดความเคยชินกับการถ่ายทอดการตัดสินใจทั้งหมดและเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายการพาดหัวข่าวที่เกินความจริง ยิ่งประชาชนให้ความสนใจน้อยลงมากเท่าไร สื่อจะลดการนำเสนอมากขึ้นเท่านั้น

สรุป ประชาธิปไตยในระยะยาวไม่มีอะไรจะเสียหายจากความโปร่งใสตรวจสอบได้ มีแต่จะได้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น

๘) “การวางแผนการเชิงยุทธศาสตร์และการวางแผนประจำปีในรัฐสภา – สิ่งท้าทายและผลลัพธ์ที่ได้ในรัฐสภามอนเตเนโกร” (Strategic and annual planning in parliaments – challenges and outcomes in the Parliament of Montenegro) โดย นางสาว Nataša KOMNENIĆ รองเลขาธิการรัฐสภามอนเตเนโกร

แผนยุทธศาสตร์ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การดำเนินการขององค์กรประสบผลสำเร็จ สิ่งที่แตกต่างกันจากแผนธรรมดาทั่วไปนั่นคือการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ไม่ใช่เป็นเพียงการตั้งคำถามว่าเราจะทำอะไร แต่เป็นคำถามที่ว่าทำไมเราจึงต้องทำตามแผนนั้นเพราะต้องมีวิสัยทัศน์ในการจัดการ ต้องมีคำตอบสำหรับคำถาม ด้วย เช่นเดียวกันกับโลกของการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน การปรับตัวและการโต้ตอบในการทำงานไม่เพียงพออีกต่อไปแล้วแต่จะต้องมีการทำงานเชิงรุกและเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว รัฐสภาก็ไม่ได้แตกต่างไปจากองค์กรอื่น ๆ ดังนั้น รัฐสภาก็ควรเตรียมแผนยุทธศาสตร์ไว้เช่นเดียวกันโดยมีผลประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนี้

- การใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยมุ่งเน้นความสำคัญของการจัดลำดับการทำงาน

- ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างการทำงานของแต่ละบุคคลและการพัฒนาองค์กร

- ทำให้เกิดความมั่นใจในการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยแจจแจงการปรับปรุงที่ต้องการความพยายามเพิ่มมากขึ้น

- ความต้องการการร่วมมือและการสนับสนุนจากภายนอกที่เพิ่มมากขึ้น

- ช่วยทำให้เกิดโอกาสในการคิดนอกกรอบ

มอนเตเนโกรได้รับเอกราชอีกครั้งในปี ๒๕๔๙ รัฐสภาจะต้องรับเอาหน้าที่ บทบาทและความรับผิดชอบทั้งหมดของรัฐสภาแห่งชาติมาปฏิบัติ ขณะนั้นมีสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๘๑ คนและมีเจ้าหน้าที่รัฐสภา จำนวน ๗๐ คน การเข้าร่วมสหภาพยุโรปเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักที่สำคัญตามแผนยุทธศาสตร์ของประเทศ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในรัฐสภาถือเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไป รัฐสภาต้องต่อสู้กับการเป็นสถาบันนิติบัญญัติของประเทศซึ่งปรารถนาที่จะเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป กระบวนการปฏิรูปประเทศอย่างเป็นระบบจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ภายในปี ๒๕๕๓ รัฐสภาเตรียมร่างแผนปฏิบัติการประจำปีพร้อมทั้งกิจกรรมและวิธีประเมินตามคำแนะนำของคณะกรรมการและมีการรับรองโดยคณะบุคคลในรัฐสภา ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นแผนยุทธศาสตร์อย่างเป็นทางการ แต่ก็ยังเป็นแนวทางที่เป็นผลของแผนตามที่รัฐสภาควรปฏิบัติ แผนปฏิบัติการดังกล่าวควรมีบทบาทเชิงรุกในกระบวนการการรวมตัวของสหภาพยุโรปตลอดจนเตรียมพร้อมในการเข้าเป็นรัฐสภาหนึ่งของ

ชาติสมาชิกสหภาพยุโรป ร่างวาระกฎหมายของรัฐสภาได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นผลของแผนปฏิบัติการซึ่งยึดถือเอาตามแผนงานประจำปีของรัฐบาลแต่ได้รวบรวมเอาพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกรัฐสภาเข้าไว้ด้วย แผนการจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและมีการรายงานผลการดำเนินการปีละ ๒ ครั้ง ซึ่งวาระกฎหมายของรัฐสภานี้ถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวิเคราะห์การทำงานทั้งของรัฐสภาและรัฐบาล

แผนยุทธศาสตร์ทรัพยากรบุคคล เป็นแผนการแรกๆที่จัดทำขึ้นในรัฐสภา ก่อนที่จะจัดทำ การร่างแผนนี้จะต้องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT) การทำงานของรัฐสภาก่อนโดยจะต้องมีการระดมแนวความคิดซึ่งต้องใช้ทั้งเวลาและความพยายามในการนำความคิดเห็นที่ขัดแย้งเข้าไว้ด้วยกัน สิ่งสำคัญที่นำมาใช้พัฒนาทรัพยากรบุคคลมีดังนี้

- การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเพื่อให้ตรงตามความต้องการของสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา
- ความเป็นมืออาชีพในการติดต่อประสานงานกับสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก

- การปฏิบัติตามความต้องการและความสำคัญของสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา
- ความซื่อสัตย์และความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภา

ร่างแผนการที่น่าสนใจอีกแผนคือ แผนการฝึกอบรมประจำปีซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่โดยการจัดการของรัฐสภา หน่วยงานการพัฒนาทรัพยากรบุคคลกลางหรือการร่วมฝึกอบรมกับองค์กรและสถาบันอื่น ๆ แผนยุทธศาสตร์และแผนการฝึกอบรมประจำปีมีการปรับปรุงให้ทันสมัยทุกปี โดยแผนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลนั้นมุ่งเน้นในเรื่องของการรับคนเข้าทำงานและการเลื่อนชั้น ตลอดจนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มความเป็นอิสระในการบริหารงานของรัฐสภา

แผนยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่กำลังจัดทำอยู่ถือเป็นแผนที่สำคัญมาก เพราะมีความเกี่ยวข้องกับทุกขั้นตอนในการดำเนินงานของรัฐสภา ภายหลังจากที่ได้ตรวจสอบการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและผลกระทบในการสนับสนุนการทำงานทางด้านนิติบัญญัติตลอดจนบทบาทในการควบคุมการทำงานของรัฐบาล การรายงานกิจกรรมของรัฐสภา การวิจัยและบริการห้องสมุดของรัฐสภา การประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการและการบริหารทรัพยากรบุคคลแล้วนั้น ร่างวิสัยทัศน์ได้ถูกนำมาให้คำจำกัดความว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับการเชื่อมต่อ การเปิดเผย การเข้าถึงได้ ความมีประสิทธิภาพและการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมของรัฐสภามอนเตเนโกร อย่างไรก็ตาม ได้เคยกล่าวไปแล้วว่ากระบวนการทำงานมีความสำคัญเหมือนกัน จากตัวอย่างของรัฐสภาอื่น ๆ ทั่วโลก รัฐสภามอนเตเนโกรพยายามสร้างกลุ่มทำงานเกี่ยวกับการวางแผนและความร่วมมือในทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยไม่เพียงแต่ทำงานร่วมกันแต่ต้องตรวจสอบการทำงานการวางแผนและการจัดการในระดับสูงและถ้าเป็นไปได้สมาชิกรัฐสภาควรเข้าร่วมในกลุ่มทำงานนี้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ รัฐสภามอนเตเนโกรได้มีการจัดทำแผนเกี่ยวกับการออกกฎหมายอย่างเปิดเผย ซึ่งยังอยู่ในระหว่างการร่างแผน เชื่อได้ว่ารัฐสภามอนเตเนโกรเป็นรัฐสภาแรกที่คิดจัดทำแผนการนี้ แนวคิดมาจากผลของการที่สมาชิกรัฐสภากลายเป็นสมาชิกของกลุ่มทำงานเกี่ยวกับการออกกฎหมายอย่างเปิดเผยซึ่งจัดตั้งขึ้น ณ กรุงลอนดอนเมื่อปีที่แล้วในกรอบของการทำงานแบบหุ้นส่วนระหว่างรัฐบาล

แผนยุทธศาสตร์ แผนการ “การจัดการโดยมีจุดมุ่งหมาย” เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ทุกองค์กรมีเป้าหมายเดียวกัน เช่น การบรรลุความมีประสิทธิภาพในระดับสูงสุด การมีทัศนวิสัยที่ดี ตลอดจนชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่น่ายกย่อง สมควรนำมาเป็นแบบอย่าง การวางแผนโดยเฉพาะแผนยุทธศาสตร์ยังคงมีความสำคัญถึงแม้ว่าจะต้องประสบกับความท้าทายและความยากลำบากที่เกิดขึ้นพร้อมกับกระบวนการทำงาน จะต้องมีการเขียนรายละเอียดออกมาเป็นแผนการว่าทำไมเราจะต้องปรับปรุง เราจะปรับปรุงองค์กรได้

อย่างไรถ้าเราไม่ทราบว่าจะทำไมเราจะต้องปรับปรุง เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องตอบคำถามว่าทำไมก่อนคำถามว่าทำอย่างไร จึงถือเป็นที่มาของแผนยุทธศาสตร์ทั้งหมด

รัฐสภามอนเตเนโกรตระหนักทราบดีถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าถึงแผนยุทธศาสตร์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการวางแผนและจะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการจัดการกับความท้าทายในอนาคต

๙) “สภาอภิปรายที่สองของสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย : ๒๐ ปีต่อมา” (A Second Debating chamber of the Australian House of Representatives : 20 Years on) โดย นาง Claessa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย

วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมานี้เป็นวันครบรอบ ๒๐ ปี แห่งการจัดตั้งสภาอภิปรายที่สองของสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย แต่เดิมเรียกว่าคณะกรรมการหลัก ปัจจุบันเรียกว่า สภาสหพันธรัฐ (Federal Chamber) จัดตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของคณะกรรมการว่าด้วยการพิจารณาขั้นตอนการบัญญัติกฎหมาย (Procedure) ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญของสภา เนื่องจากงานด้านนิติบัญญัติเริ่มมีความกดดันมากขึ้นจึงได้แนะนำว่าควรมีคณะกรรมการหลักของสภาเพื่อจัดการงานโดยทำการพิจารณาในวาระที่สองและขั้นตอนการพิจารณาร่างกฎหมายในรายละเอียดที่สภาส่งมาและพิจารณาระเบียบวาระการประชุมเพื่อจัดให้มีการอภิปรายในญัตติที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการและรายงานของคณะผู้แทน คณะกรรมการหลักได้เริ่มทำงานโดยเป็นเสมือนผู้เสนอแนะให้กับคณะกรรมการขั้นตอนการดำเนินการของสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของสภาและเสนอให้มีการปฏิรูปด้านกระบวนการพิจารณากฎหมาย โดยต้องการถ่วงดุลทั้งการรักษาโอกาสให้กับสมาชิกที่จะอภิปรายร่างกฎหมายของรัฐบาลและการหลีกเลี่ยงมิให้รัฐบาลปิดการอภิปรายในสภา ทั้งนี้โดยไม่เพิ่มวันพิจารณาขึ้นอีก

คณะกรรมการหลักมีการประชุมครั้งแรกในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ เพื่อทำการพิจารณาร่างกฎหมาย ๕ ฉบับที่สภาส่งมา สภาสหพันธรัฐนี้ได้ถูกตั้งขึ้นโดยวิधिकิตธรรมดา อันที่จริงแล้วก็คือคณะกรรมการนั่นเองแต่เป็นคณะกรรมการที่มีสมาชิกของสภาทุกคนเป็นกรรมการ เพียงแต่มีได้ทำหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงอย่างทีคณะกรรมการทั่วไปทำ ทั้งนี้ หากข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของสภาผู้แทนราษฎรมาใช้กับสภาสหพันธรัฐ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าประเพณีวิธีปฏิบัติในการอภิปรายจึงเหมือนกระจกสะท้อนเลยทีเดียว

คุณลักษณะเฉพาะของคณะกรรมการหลัก ได้แก่

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนเป็นกรรมการในคณะกรรมการหลักและสามารถเข้าร่วมในการพิจารณาของคณะกรรมการได้

- รองประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานคณะกรรมการหลัก

- จะมีการประชุมคณะกรรมการหลักต่อเมื่อมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น

- กระบวนการพิจารณาในคณะกรรมการหลักมีความคล้ายคลึงกับการพิจารณาในสภา

อย่างมาก

ต่อมาขอบเขตงานของสภาสหพันธรัฐเริ่มขยายกว้างมากขึ้น เช่น เริ่มมีการพิจารณาร่างกฎหมายจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน จึงทำให้คณะกรรมการต้องจัดการประชุมบ่อยครั้งขึ้นในช่วงการพิจารณาและจัดทำงบประมาณโดยมีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดสรรรายจ่ายด้วยซึ่งช่วยเสริมสร้างศักยภาพของสภาให้แข็งแกร่งในการทำหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหาร องค์ประชุมของคณะกรรมการต้องการแค่เพียง ๓ คน คือประธาน คนของรัฐบาล ๑ คน และสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ๑ คน การประชุมมีความเป็นทางการน้อยกว่าการประชุมสภา และหากมีความไม่สงบเกิดขึ้นในที่ประชุม รองประธานสภาซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการหลักสามารถสั่งเลิกประชุมหรือพักการประชุมชั่วคราวได้

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง

ในการประชุมครั้งนี้มีการเลือกตั้งจำนวน ๓ ตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ โดยปรากฏผลดังนี้

๑. ตำแหน่งประธานสมาคม : นาง Doris Katai KATEBE MWINGA เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย
๒. ตำแหน่งรองประธานสมาคม : นาย Geert Jan A. Hamilton เลขาธิการวุฒิสภาเนเธอร์แลนด์
๓. ตำแหน่งกรรมการบริหาร : นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘ จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม – ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จัดทำโดย

๑. นางสาวนীরนนท์ สังข์โต
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
๒. นางสาวกัลย์ธีรา ลีลานนท์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
๓. นางพินิศสรณ์ ลีขาบบัณฑิต
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ตรวจทานโดย

นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ